

Debatten van de provincieraadszitting

24 november 2009

OPENBARE ZITTING

BUDGETBESPREKING

BELEIDSVERKLARING DOOR DE EERSTE GEDEPUTEERDE ALEXANDER VERCAMER NAMENS DE DEPUTATIE

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Gouverneur, Collega's uit de Deputatie en de Provincieraad, Mijnheer de Provinciegriffier,

Inleiding

Het is een goede gewoonte dat de budgetbesprekingen beginnen met een toelichting namens de deputatie. Het is niet de meest sexy job, gedeputeerde voor Financiën, want het gaat over cijfers. Het zijn niet de meest bevolgen speeches, de beleidstoelichting over de cijfers, want het gaat inderdaad over cijfers. Maar ik denk dat het goed is dat we dat doen en dat we wat toelichting geven.

In mijn inleiding zou ik op een viertal puntjes willen ingaan vooraleer over het budget zelf te spreken.

- De bespreking van het budget start vandaag. Het budget 2010 ligt ter tafel. Het gaat over 237 000 000 EUR. Is dat veel, is dat weinig? We kunnen daarover discussiëren. In vergelijking met de staatsschuld is dat niet zoveel. In vergelijking met het gemiddelde budget van een kleinere of een gemiddelde gemeente in Oost-Vlaanderen is dat veel. Maar in elk geval gaat het over 237 000 000 EUR overheidsgeld. Het is het 4de budget van de huidige legislatuur. We zijn inderdaad halfweg.

De documenten zijn ondertussen elektronisch ontsloten via het extranet en dat maakt – zo hoop ik toch – het doorgronden ervan voor de raadsleden een stuk makkelijker, eenvoudiger.

Ik moet u van meetaf aan zeggen dat de budgetopmaak eigenlijk reeds gefinaliseerd is eind september. Sowieso zal later verkregen informatie – bijvoorbeeld een inkorting op het Pensioenfonds, een dividend Gemeentelijke Holding, de 2de pijler pensioen contractuelen - pas verwerkt kunnen worden bij een budgetwijziging. We moeten dat niet ontkennen. Dat is zo. En een feit is meer waar dan de burgemeester van Londen, zoals de Engelsen het zeggen. Trouwens, we hebben budgettaire marge om dat te verwerken. Dat zeg ik er ook al van meetaf aan bij. Een budgetbespreking is ook debatteren over het te voeren beleid. Het is het moment bij uitstek om op de grote lijnen te sturen. Als ik de vele tussenkomsten zie die geannonceerd zijn – ik heb er eigenlijk nog nooit zoveel gezien, Mijnheer de Voorzitter – dan denk ik enerzijds aan het gevaar dat er bestaat om zich te verliezen in details, maar anderzijds is het een troostende gedachte dat er zoveel interesse is voor dat provinciaal beleid, ons provinciaal beleid.

- Wij hebben te maken met strategische planning. Het budget is ook de uitwerking van die strategische planning, de concretisering ervan. Het gaat hem inderdaad over de vertaling van het algemeen beleidsprogramma 2007-2012 in strategische doelstellingen. Het wordt verder uitgewerkt in de beleidsnota 2010 via zogenaamde operationele doelstellingen, acties die daaraan gekoppeld zijn en fragmentair gekoppelde budgetten, want die oefening is nog niet volledig af. Maar ik wil daarbij toch ook een persoonlijke bedenking formuleren: planmatig werken, strategische planning, dat zijn belangrijke gegevens die we mee moeten implementeren in onze beleidsuitvoering. Maar langs de andere kant is het zo dat al die veranderingen, al die planacties, al die opgelegde verplichtingen rond het integraal kwaliteitszorgdenken, de strategische planning, de beleidsplanning, de managementteams en dergelijke veel inzet vragen. En soms dreigt dat wel eens contraproductief te werken. Want op den duur is er geen tijd meer om het echte werk goed te doen. Je kunt inderdaad ook over-centraliseren, over-reguleren, over-controleren, over-rationaliseren. Het managementdenken rukt inderdaad ook op in de openbare sector, en terecht. Maar ook hier hebben we allicht te maken met het fenomeen van de slingerbeweging. De slinger moet eerst heel ver naar links uitwijken om dan heel ver naar rechts te kunnen terugkeren en ergens in het midden te eindigen. Daarbij komt nog dat niet alles nu éénmaal meetbaar is, ook niet inzake kwaliteit. We hebben wat de strategische planning betreft in Oost-Vlaanderen gekozen voor een eigen model, de middenweg. Acht organisatiebreed geformuleerde strategische doelstellingen die voor elke sector geconcretiseerd werden, namelijk 15 beleids- en 11 ondersteunende sectoren. Dat leidt tot de vertaling in een honderdtal sectorgedefinieerde strategische doelstellingen. Sommigen vinden dat te

DEBATTEN

weinig. Wij zijn echter, samen met onze medewerkers, uitgegaan van een eerder beperkt aantal. Dat is inderdaad, denken we, beter voor de opvolging en het laat de raad ook toe de zaak beter op te volgen en op zijn merites te beoordelen. We hebben het daar in de bevoegde commissie uitgebreid over gehad.

- Bij het begin van een budgetdebat past het ook om toch iets te zeggen over 'de provincies op een keerpunt!?!'.
De geplande interne staats hervorming in Vlaanderen kan een kans worden voor de provincies om te focussen en haar bestaansredenen te beklemtonen. Het budgetdebat kan een motor zijn in dit proces. Maar toch blijf ik ervoor pleiten om via de VVP met één stem te spreken in dit debat, juist om onze stem luider te laten klinken. Er is daartoe trouwens zaterdag eerstkomende hier in Gent op het colloquium gelegenheid toe.
Hierbij stelt zich de vraag of een verdere centralisatie naar Vlaanderen de efficiëntie steeds ten goede komt? Een in de pers geciteerd rapport van het Rekenhof over de werking van de Vlaamse overheid was niet onverdeeld positief. Het lijkt me geen zekerheid dat dit ten goede kan gekeerd worden bij een verdere centralisatie. Eén van de laatste gesprekken die ik trouwens indertijd met wijlen mijn vader had – en u weet dat ik uit een flamingantisch nest kom – was juist of we zoveel jaren Vlaams bewogen hadden om het machtcentrum te verplaatsen van de Wetstraat naar de toenmalige Jozef II-straat. Vandaag zou ik moeten zeggen: naar het Martelarenplein.
Vlaanderen kiest er blijkbaar ook voor om steeds meer bevoegdheden naar gedeconcentreerde diensten door te schuiven. Daar wordt dan binnen de anonimiteit van een overheidsadministratie - overigens heb ik geen kwaad woord over overheidsadministraties. Men doet maar wat men kan en mag binnen de door de decreetgever opgelegde regels - beleid gevoerd dat door de politiek wordt toegelaten of opgedragen. Een gecentraliseerd verkozen bestuur zoals de provincie, waar zich volgens mij geen probleem stelt van democratisch deficit, kan zijn democratische meerwaarde en efficiëntie bewijzen. En daar is de politiek permanent controleerbaar en bevroegbaar en kan men ook bijsturen.
- Wij moeten, denk ik, deze besprekingen voeren met een open geest en in functie van wat we nog altijd noemen 'het provinciaal belang'.
Bij het begin van de legislatuur hebben we duidelijk gesteld dat we willen ijveren voor een gezond en orthodox financieel beleid. Dergelijk financieel beleid moet de basis vormen voor de realisatie van onze doelstellingen. Als eerste gedeputeerde heb ik de eer en het genoegen om namens de deputatie voor deze raad het ontwerpbudget 2010 te mogen voorstellen. De ervaring heeft mij geleerd dat deze raad de budgetbesprekingen inderdaad met een open geest voert en in functie van het provinciaal belang. Ik hoop dat dat dit jaar ook het geval zal zijn.

Voor het verdere verloop van mijn inleiding heb ik een vijftal puntjes uitgewerkt:

1. over halfweg;
 2. het budget 2010;
 3. het meerjarig financieel beleidsplan;
 4. het Pensioenfonds;
 5. het provinciedecreet;
- om af te sluiten met een conclusio.

1. Over halfweg de huidige legislatuur, het 4de budget

- Het budget 2010 laat zien dat de optie om binnen een duidelijk budgettair kader te werken vruchten afwerpt.
 - Het algemeen beleidsprogramma 2007-2012 toont aan dat de uitgangspunten haalbaar zijn en het budgettair evenwicht niet hypothekeren.
 - Wij streven naar een budget gewone dienst eigen dienstjaar in evenwicht. Hoe doen wij dat? Wij hebben daar een vijftal puntjes voor:
 - de personeelskosten zijn gekoppeld aan een uitstroomscenario. Daar wordt veel over gepraat. Daar is al veel over geschreven. Wij proberen dat in de praktijk toe te passen. Wij weten dat er een aantal pensioneringen komen. We kunnen daar geen exact cijfer op plakken omdat de mensen nog altijd vrij zijn hun pensioendatum zelf te kiezen. Maar we houden daar rekeningen mee door een aantal functies die vrijkomen te verzamelen en te oordelen over de noodzaak om al dan niet tot vervanging over te gaan;

- wat de werkingskosten betreft is er het principe van de nulgroei, met uitzondering van onze wettelijke of contractuele verplichtingen. Die komen we getrouw na. Wij willen echt een betrouwbare overheid zijn. Ik denk aan de verzekeringspremies, de energiekosten, de onderhoudscontracten.
 - Voor het onderwijs zitten we met onze benchmarking met gemeenschapsonderwijs, gekoppeld aan een toename van de subsidiëring vanuit Vlaanderen in het kader van de behandeling der onderscheiden netten;
- de overdrachten. Ook hier in principe een nulgroei, maar waarbij keuzes gemaakt worden en waarbij moet geactualiseerd worden.
 - We hebben heel speciaal het Zorgcentrum Lemberge waar we een correcte oplossing zoeken. Daar heeft de collega in een vorige raad reeds uitvoerig over gerapporteerd;
- de gelijkere subsidiëring naar de diverse onderwijsnetten en de benchmarking van ons provinciaal onderwijs met het gemeenschapsonderwijs. Het genereert op termijn middelen zonder dat we aan onze verplichtingen ten overstaan van het personeel gaan raken. Dat hebben we nooit gedaan in deze provincie en zullen we ook in deze niet doen;
- schulduitgaven.
 - Wij willen de uitstaande schuld stabiliseren door twee dingen te doen:
 - het investeringsniveau beperken tot het bedrag van de dit jaar af te lossen leningen. En dat is niet alleen voor dit jaar het geval. Wij hebben dat ook de voorbije jaren gedaan
 - wij willen ons schuldbeheer verder optimaliseren. De medewerkers in dit huis zijn daar beslagen in en doen daar goede voorstellen in die hun vruchten afwerpen.
 - Daarbij komt dat nieuwe beleidsaccenten mogelijk worden binnen de beschikbare beleidsruimte. Wij hebben in het begin van de legislatuur gesteld dat we een strikt financieel beleid zouden voeren, dat we keuzes gemaakt hebben in het begin en dat het eigenlijk, als we daar de hand konden aan houden, zou leiden tot inderdaad nieuwe beleidsruimte. Dat is inderdaad zo.
 - Door de budgettaire orthodoxie die we hier toepassen is beleidsruimte gecreëerd.
 - Ons ijkpunt is – en ik breng het nog graag even in herinnering - het begrotingsresultaat 2006. Dat was 43 400 000 EUR. Wij willen minimaal met een dergelijk begrotingsresultaat de legislatuur afsluiten.
 - In 2008 bedroeg het algemeen rekeningresultaat 59 800 000 EUR. Of met andere woorden, wij hadden in 2008 door dat orthodox financieel beleid reeds 16 400 000 EUR extra beleidsruimte gecreëerd tegenover ons ijkpunt. Wij gaan deze middelen inzetten om verschillende dingen te doen. Ten eerste om de budgetwijzigingen in 2009 te financieren, want we hebben nogal wat ingegrepen via de budgetwijzigingen in 2009 onder meer op basis van de cofinanciering Europese projecten, de kapitaalsverhoging gemeentelijke holding, enz. en ook om een aantal nieuwe projecten in 2010 mogelijk te maken. Ik vermeld er een paar, maar ik heb daar een volledig lijstje van bij voor wie het zou interesseren. Ik kom daar straks nog even op terug. Er is de participatie aan het Ros Beiaard, Unesco-erfgoed, niet toevallig dat we dat doen, niet omdat het in Dendermonde is, maar omdat het Unescowerelderfgoed is, de wereldtentoonstelling in Shanghai, waar we met velen samenwerken, de Universiteit Gent, de stad Gent, enz. Wij gaan een aantal investeringen doen met eigen middelen. 3 200 000 EUR. En gelet op de strikte budgetbeheersing zal er ook in 2009 vermoedelijk een gunstige rekeninguitslag kunnen gerealiseerd worden. Daar zijn we quasi zeker van, gelet op de toepassing van het goede-huisvaderprincipe. Dat is een gewoonte in dit huis. Ik bedoel daarmee: onze inkomsten begroten we nogal krap, onze uitgaven begroten we ruim genoeg om aan al onze mogelijke verplichtingen te kunnen voldoen. En uiteindelijk geeft dit een positief rekeningresultaat.

DEBATTEN

2. Budget 2010: de bespreking van de cijfers.

Ik kan wat dat betreft ook verwijzen naar het "verslag aan de Provincieraad–Budget 2010" dat we ook als basis gebruikt hebben voor de toelichting in de commissies

- **De cijfers van rekening 2006 tot en met het budget 2010 bewijzen dat we op schema blijven.**
 - De rekening 2008 sloot af met een boni van 5 700 000 EUR terwijl we een budget ingediend hadden met een tekort op het eigen dienstjaar.
 - Het budget 2010, daar daalt het tekort tot minder dan 8 000 000 EUR, terwijl het voor het budget 2009, initieel budget, een tekort vertoonde van 9 800 000 EUR op het eigen dienstjaar.
 - Ook de financiële nota bij het strategisch meerjarenplan, laatste bladzijden van onze strategische nota die uit twee delen bestaat, onder meer dat financieel meerjarenplan, toont aan dat tot 2013 het financieel evenwicht moeiteloos kan gerealiseerd worden. En ik zeg er nog eens bij: met de hand op het hart ben ik ervan overtuigd dat die 15 000 000 EUR die we nog zouden over hebben in 2013 een veelvoud zou zijn. Gelet op de toepassing van het goede-huisvaderprincipe, 2010-2011-2012.
 - Eigenlijk zeg ik met enige fierheid dat we een zeer goed resultaat neerzetten. Of met andere woorden, conclusio: orthodox budgettair beleid loont.
- **Ontvangsten**
 - Een aantal inkomsten worden lager ingeschat:
 - wij weten dat het dividend Dexia en Gemeentelijke Holding in 2009 weggevallen is. Dat is -1 100 000 EUR. Maar door in te tekenen op de kapitaalsverhoging van de Gemeentelijke Holding kan voor 2010 nog een dividend van 13% of 290 000 EUR in de budgetwijziging ingeschreven worden;
 - wij hebben lagere rentevoeten voor korte termijnbeleggingen. Dat weten we.
 - Wat de fiscaliteit betreft
De provincie Oost-Vlaanderen heeft de belastingen niet verhoogd. Dat blijven we herhalen. Dat zal blijven tegengesproken worden, maar ten onrechte. Ik verklaar mij nader. De provincie Oost-Vlaanderen verhoogde de belastingen niet. Het budgettair evenwicht wordt voornamelijk gerealiseerd via de strikte uitgavenbeheersing.
Oost-Vlaanderen blijft in budgetcijfers, op Vlaams-Brabant na, de beste leerling van de provinciale klas met betrekking tot de provinciale belastingdruk. Maar, meer nog, op basis van de laatst gekende rekening 2008 is de belastingdruk per inwoner, 83,88 EUR, zelfs de laagste van het federale koninkrijk en derhalve ook van Vlaanderen.
 - Onze opcentiemen
 - zijn onveranderd gebleven sinds 2001 op 295
 - via het indexatiemechanisme wordt de inflatie opgevangen.
 - Onze algemene provinciebelasting
 - de jaarlijkse indexatie van de tarieven zoals gebruikelijk, maar geen verhoging. De lage inflatie komt ook nu tot uiting in de zeer beperkte stijging met 0,3 EUR of 1%
 - daarbij komt nog – en dat mag ook eens gezegd worden – dat bijna 1/6 van onze gezinnen, namelijk 14.75% van de Oost-Vlaamse gezinnen geniet van het OMNIO-statuut en is vrijgesteld van APB
 - APB-gezinnen: stijging dus via indexatie, niet van de tarieven zelf, van 29,6 EUR naar 29,9 EUR
 - APB-bedrijven: van 112,20 EUR naar 113,20 EUR.
 - Een andere bron van inkomsten is het provinciefonds.
Het provinciefonds heeft normaal een indexatie van 3,5% op jaarbasis. Ondertussen is duidelijk geworden – en dat is recente informatie - dat het aandeel van Oost-Vlaanderen in het Provinciefonds voor 2010 op 19 900 000 EUR geraamd wordt, of 700 000 EUR minder dan decretaal bepaald en in het ontwerp budget opgenomen. Vlaanderen heeft eenzijdig het Provinciefonds vermindert met 3 000 000 EUR. Maar wees gerust, ik panikeer niet en de deputatie ook niet. Er is voldoende budgetruimte om deze "besparing" op het Provinciefonds op te vangen, maar de vraag stelt zich of Vlaanderen zich op deze manier echt kan en wil profileren als een betrouwbare bestuurlijke partner?

- **Uitgaven**

- **Personeelskosten.**

De personeelskosten dalen met 1 000 000 EUR of 0,83% in vergelijking met het initieel budget 2009. Maar we hebben daar niet veel verdienste aan. De daling is een gevolg van de gewijzigde boekingsmethode voor de pensioenen, de voorzieningen voor pensioenen. De aanleg en terugname van de voorzieningen voor pensioenen wordt niet langer budgettair verwerkt. Enkel de werknemersbijdragen pensioenen worden nog budgettair geboekt. Tegenover deze daling van de prestatie-ontvangsten staat eenzelfde daling van de personeelsuitgaven. Dat geeft als resultaat -7 000 000 EUR voor onze personeelsuitgaven. Maar in feite is het een boekhoudkundige operatie.

Abstractie gemaakt van deze boekhoudkundige ingreep – we onthouden u het echte verhaal ook niet - stijgen de personeelskosten met 3,9% of 4 600 000 EUR, in vergelijking met het budget 2009 na de 5de wijziging. Wat uw toelichtingen betreft verwijs ik naar grafiek 7 op pagina 13 van toelichtingen. Daar ziet u dat veel beter geïllustreerd.

Wat zit er allemaal in die 3,9%, want dat is meer dan de indexering, dat is meer dan de normale baremieke verhoging?

Naast de jaarlijkse stijging voor indexatie, 0.5%, en de baremieke verhogingen die gecompenseerd worden via ontvangsten uit het Pensioenfonds, 1%, hebben we ook stijgende pensioenuitkeringen. Maar die zijn gecompenseerd door inkomsten uit het Pensioenfonds. Maar er is ook de verhoogde bijdragevoet aan het Pensioenfonds. Wie de budgetten en de toelichtingen goed gelezen heeft zal gezien hebben dat onze bijdrage aan het Pensioenfonds stijgt van 24,7% naar 27%.

Wij hebben ook rekening gehouden met de nieuwe personeelsformatie. Men moet die niet alleen maken maar men moet ook zien als men daar gebruik van maakt dat men voldoende middelen heeft om dat te doen. Ook dat is gebeurd.

En wij hebben ook rekening gehouden met de budgettaire implicaties van de rechtspositieregeling. En één van de meest in het oog springende is dat we nu nuttige ervaring meerekenen tot 12 jaar daar waar het vroeger 6 jaar was. Dat is dus mee verrekend in onze budgettering personeelskosten.

Ook in de tweede helft van de legislatuur zal een strikte beheersing van de personeelskost een belangrijk onderwerp blijven, waarbij het aantal voltijdse equivalenten een belangrijke indicator is. Het is niet de enige, maar het is een belangrijke en het is een belangrijke om te volgen. Daarbij komt nog dat de onzekerheid die momenteel gecreëerd wordt rond de provinciale taakstelling toch tot enige voorzichtigheid noopt. We moeten dat nu al zeggen.

- **Werkingskosten**

Onze werkingskosten dalen met 900 000 EUR of 2,9% vergeleken met initieel budget 2009. Maar ook dat heeft te maken met boekhoudkundige implicaties.

Door de opname van het tehuis Heynsdaele in het Iva provinciaal onderwijs hebben we de werkingskosten vervangen door een werkingssubsidie. Dat wordt dus op een andere manier geboekt bij de overdrachten. Dat is circa 300 000 EUR.

De strikte budgettrichtlijnen, waarbij werkingskosten enkel kunnen stijgen voor contractuele prijsverhogingen voor onderhoudscontracten, huur, verzekeringen etc. hebben we gehandhaafd voor 2010. Daar is strikt de hand aan gehouden.

Maar we hebben ook middelen kunnen uittrekken voor bijvoorbeeld de Oost-Vlaamse participatie aan de wereldtentoonstelling in Shanghai. We doen dat niet zo maar alleen om de provincie te promoten. Wij willen daar gangmaker zijn voor de Oost-Vlaamse economie en we doen dat in nauwe samenwerking met de Universiteit Gent, met Vlaanderen, met vele andere betrokkenen, onder meer ook de stad Gent.

We hebben ook de nodige middelen voorzien voor de vernieuwde verslaggeving van deze raad en de ontsluiting van de bespreking van deze raad via het internet.

- De **overdrachten** stijgen met 1 400 000 EUR.

Alleen al de verrekening van Heynsdaele geeft ons 300 000 EUR.

In de subsidielijst – een belangrijk document bij uw bijlagen bij het budget, pagina 86 en volgende van uw toelichting - worden alle subsidies per functie opgesomd en kan de vergelijking met 2009 op een eenvoudige manier gemaakt worden.

Ik vestig graag uw aandacht op een aantal nieuwe initiatieven. Ik ga daar niet te gedetailleerd op in. De collega's zullen dat elk voor hun sector kunnen doen naar aanleiding van de vele vragen die gesteld worden, onder meer naar de nieuwe initiatieven. Ik som even op:

DEBATTEN

interprovinciaal gericht bibliotheek beleid	20 000
Ondersteuning lokale noord-zuidwerking	60 000
campagne klimaatwijken	18 000
boeren op een kruispunt vzw	12 500
plantencollectie Floraliën	10 000
grensoverschrijdend actieprogramma actief met een functiebeperking	25 000
sport: ondersteuning bovenlokale opleidingscentra	100 000
Zesdaagse Gent - Vlaanderen	40 000
sport: oost-vlaanderen gaat voor goud	20 000
technologische innovatie openbare bibliotheken	113 000
Ros Beiaardommegang	125 000
Steunpunt duurzaam bouwen Oost-Vlaanderen	30 000
Vernieuwde verslaggeving raad, ontsluiting via internet	35 000

o **Schulduitgaven**

Ik heb het genoeg en u mee te delen dat de schulduitgaven dalen met 1 300 000 EUR. Hoe kunnen we dat verklaren?

Enerzijds door de lage rentestand en anderzijds door het feit dat voor de investeringsuitgaven 2008 we een aantal leningen niet hebben opgenomen omwille van de sterk gestegen kredietmarges, gelet op de financiële crisis. Dat vertaalt zich in het budget 2010.

Wij zullen die leningen wel in de eerste helft van 2010 opnemen, maar dat heeft maar een impact op de schulduitgaven vanaf 2011). U zijt nu al verwittigd dat het erop aankomt.

We hebben ook een aantal leningen vervroegd terugbetaald naar aanleiding van de overname van de provinciewegen door Vlaanderen. Maar, dit is niet zomaar een lucratieve operatie geweest. Dit is voor de provincie een nuloperatie. De provincie moet aan de gemeenten een compensatie betalen voor het in goede staat brengen van deze wegen. De financiële impact is ook meegerekend in het financieel meerjarenplan 2010-2013. Dat is ook maar normaal. Dat hoort zo. Het anders doen zou niet correct zijn.

Conform de algemene beleidsverklaring 2007-2012 wordt ons jaarlijks investeringsbudget bepaald met oog voor de schuldpositie. In concreto worden de investeringen beperkt tot wat we aflossen. Dat klopt niet altijd perfect. Er is soms iets wat niet doorgaat, dat wat uitgesteld wordt. Maar dat is eigenlijk de regel. Dat is het handvat waarmee we werken. De stijging van de schuld is afgeremd, maar zal pas gestopt worden nadat alle in 2006 en vroeger – dus in de vorige legislatuur - gegunde investeringen ook effectief aangerekend en gefinancierd zullen zijn.

In 2013 – dat is misschien voor onze opvolgers – vervallen de laatste annuïteiten voor het provinciaal administratief centrum. Hierdoor alleen al zullen voor 2013 de schulduitgaven dalen met 4 400 000 EUR per jaar.

o **Investerings**

Het investeringsbudget ligt met 36 000 000 EUR iets hoger dan in 2009. Rekening houdend met de realisatiegraad - want wij weten dat niet alle plannen in 2010 kunnen gerealiseerd worden. We streven ernaar van zo een getrouw mogelijk beeld te brengen, want u weet dat we in het begin van de legislatuur gezegd hebben 'wij willen af van de vitrinebegroting. Dat is een kwestie van keuzes. Er zijn nog openbare besturen die van zodra ze een idee hebben dat inschrijven. Wij doen dat niet. Wij schrijven in principe in wat realiseerbaar is. Maar we hebben dat niet altijd volkomen in de hand - kan de beleidsnorm om niet meer te investeren dan wat er aan leningen afgelost wordt, zeker gehandhaafd blijven. Bovendien – en we zeggen dat toch met enige fierheid - wordt opnieuw 3 200 000 EUR ingeschreven voor de financiering van investeringen met eigen middelen waarvoor we niet lenen.

In het investeringsbudget wordt prioritair ingezet op de realisatie en afwerking van de bij het begin van de legislatuur opgestelde investeringslijst met 28 prioriteiten.

Het werken met een prioriteitenlijst van bij het begin van de legislatuur heeft, denk ik, zijn vruchten afgeworpen. We hebben inderdaad de investeringen planmatiger kunnen inpassen in onze beschikbare budgetten en in de beschikbare menskracht op onze provinciale administratie. Men weet heel concreet welke dossiers prioritair zijn. Men kan daar zijn werk op plannen. Men kan daar heel veel werking van onze dienst Patrimonium en Onderhoud op afstemmen.

- **Belangrijkste investeringen zijn:**

campus provincie	4 425 000
fietspaden bovenlokaal functioneel fietsroutenetwerk	1 625 000
onbevaarbare waterlopen	1 116 000
Renovatie openluchtwembad Puyenbroeck	1 600 000
renovatie en isolatie dak sporthal Puyenbroeck	950 000
Sportcentrum Puyenbroeck: sportinkom en uitbreiding	1 000 000
cafeteria	
PAM Velzeke: oprichting derde vleugel	3 770 000
administratieve gebouwen: groot onderhoud (onder meer voor de daken en het lichtplan)	2 350 000

Het komt allemaal nog ter sprake bij de bespreking als de collega's aan bod komen.

- De realisatie van de 3de vleugel voor het PAM Velzeke waarvoor in 2010 de nodige budgetten zijn ingeschreven, is één van de laatste nog op te starten grote projecten van de prioriteitenlijst. Onze diensten hebben goed gewerkt en de financiering was voorzien. Het einde van die lijst is in zicht. Wij denken dat we niet alleen al die projecten zullen opgestart hebben in de loop van die zes jaar, maar dat de meesten ook zullen afgewerkt zijn.
- Daarnaast zetten we 2 300 000 EUR in voor groot onderhoud van het patrimonium waardoor we de waarde van onze activa beter kunnen beschermen. En terzelfder tijd zetten we in op duurzaamheid, onder meer door te investeren in fotovoltaïsche energie en isolatie. De bevoegde collega heeft gelijk als hij zegt dat het geen zin heeft om fotovoltaïsche cellen te plaatsen en vijf jaar later uw dak te moeten vernieuwen. Laat ons dat in één keer doen en terzelfder tijd aandacht besteden aan de isolatie.
- Door jaarlijks substantiële budgetten te voorzien voor fietspaden werken we gestaag verder aan een fietsvriendelijke provincie. De succesvolle fietsknooppunten en het steeds beter uitgebouwde bovenlokaal fietsroutenetwerk zijn hiervan een mooie illustratie en vormen één van de meest herkenbare provinciale aanwezigheden in het straatbeeld. Het engagement dat er voldoende kredieten ingeschreven worden om de subsidieaanvragen van de lokale besturen te valoriseren, blijft onverkort gehandhaafd. Wij willen naar de lokale besturen echt een betrouwbare partner zijn, ook in zaken als dit. Wij zullen inderdaad ons budget aanpassen indien er meer aanvragen komen en wij weten dat we in een cruciale fase zitten bij de gemeenten. Het vierde en vijfde jaar zijn jaren waarin gemeenten veel investeren, ook in fietspaden. Wij hebben daarbij het voordeel dat meerdere beleidssectoren elkaar hier raken: mobiliteit, toerisme, duurzaamheid, relaties met gemeenten. Dit komt hier mooi samen.
- Voor het project provinciecampus, waarover ik het daarnet al kort had, is in 2010 een budget voorzien van 4 400 000 EUR. Afhankelijk van de nog te maken keuze inzake locatie moet het inschrijven van dit bedrag de mogelijkheid bieden om zo snel mogelijk na het beslissingsproces het noodzakelijke plan- en studiewerk te kunnen aanvatten. Let wel, en dat wil ik hier toch vanuit deze tribune eens duidelijk zeggen, het project is ambitieuzer dan zomaar een kantoorgebouw neerpoten. Het gaat hem om een nieuw provinciehuis, met stedenbouwkundige implicaties. Naast bureau ruimtes en vergaderzalen moet de nieuwe locatie ook een representatief karakter uitstralen en ook voor raad en deputatie de nodige ruimte voorzien. Er is vroeger al meegedeeld door de bevoegde collega – de dossierhouder, zoals we dat noemen, dat we werken met de Vlaamse Bouwmeester, dat we daar bijzonder veel aandacht aan besteden. Nadat eerst de Sint-Pietersstationsite onderzocht werd, is één van de andere pistes de Henleykaai. Er zijn onzes inziens geen wettelijke bezwaren om daar te bouwen. Dit dossier wordt opgevolgd, alle pistes blijven open. Het project Provinciecampus kan voor de provincie Oost-Vlaanderen een katalysator worden om een voortrekkersrol te spelen als efficiënte en effectieve overheid.
- De Waalse Krook is hier ook al uitgebreid ter sprake gekomen. Wie het budget kritisch doorgenomen heeft, en de meesten onder u hebben dat ongetwijfeld gedaan, zal met mij gezien hebben dat het nog niet budgettair vertaald is. In functie van de evoluties in dit dossier zullen de nodige middelen ofwel bij budgetwijziging ofwel in 2011 gebudgetteerd worden. Dit project is van die grootorde dat het enkel kan gerealiseerd worden met leningen en dus een bijkomende impact zal hebben op de schuldpositie.

DEBATTEN

3. Meerjarig financieel beleidsplan

Ik moet daar niet lang over spreken. De laatste tabel in uw toelichting bij de strategische nota vertaalt dat eigenlijk in één bladzijde.

- Het meerjarig financieel beleidsplan sluit in de beschouwde periode tot 2013 met een ruime marge van meer dan 15 000 000 EUR. En ik zeg u nogmaals, met de hand op het resultaat: dat resultaat zal beter zijn dankzij de toepassing en het vasthouden aan het goede-huisvaderprincipe.
 - Het gewoon reservefonds van 15 800 000 EUR zal ongetwijfeld onaangeroerd blijven. We hebben dat bij het begin van de legislatuur gezegd. Als we in 2007, in maart, ons financieel plan voor deze legislatuur voorgesteld hebben en gezegd hebben op welke manier we aan financieel beleid wilden doen, hebben we gezegd dat we de rit zouden eindigen met minstens 15 000 000 EUR in de reservekas. Ook dat is duurzaamheid. Dat is de letterlijke vertaling van duurzaamheid: de toekomstige generaties niet belasten met wat deze generatie doet. Wel, er zal in elk geval 15 000 000 EUR in de kas zitten voor een volgende deputatie.
- voorzichtige veronderstellingen:
 - 100% realisatie van de gebudgetteerde uitgaven. In de praktijk is dat minder, substantieel minder. Dat is onze buffer. Dat is onze reserve;
 - het meerjarig financieel beleidsplan en de voorzichtige veronderstelling houden ook geen rekening met de geannuleerde vastleggingen. Dat zijn kredieten die vastgelegd werden, maar na twee jaar toch niet tot aanrekening geleid hebben. Voor 2007 en later brengt dat een jaarlijkse reserve op van circa 4 000 000 EUR);
 - wij houden inderdaad rekening met voorzichtige maar realistische groeivoeten voor ontvangsten en uitgaven;
 - conclusie met betrekking tot dat meerjarig financieel beleidsplan: de provincie Oost-Vlaanderen is kerngezond. Dat bewijzen de cijfers. En heeft daardoor geen belastingverhogingen moeten doorvoeren. Want men kan de twee zeggen:
 - daarvoor, om dat zo te houden, hebben we geen belastingen moeten doorvoeren
 - maar door het feit dat we er zo goed voor staan, hebben we daardoor ook geen belastingverhoging moeten doorvoeren.

4. Pensioenfondsen en Pensioenproblematiek

Dat is een onderwerp dat mij al lange jaren nauw aan het hart ligt omdat ik – en ik zeg dat met enige bescheidenheid – toch mee aan de basis stond van dit Pensioenfonds.

- **De pensioenproblematiek is de laatste jaren niet uit de actualiteit geweest en zal uit de actualiteit niet blijven.** Ik heb studies gezien voor de openbare sector die ervan uitgaan dat we over 20 tot 30 jaar met inhoudingspercentages van meer dan 80% zullen zitten bij gelijkblijvend beleid. Dit is hallucinant. Dat is één van de redenen waarom ik er fier op ben, samen met u allemaal, denk ik, met al degenen die aan de basis stonden van dat provinciaal Pensioenfonds, dat we daar goed aan gedaan hebben om dat tijdig op te richten. Indien alle openbare besturen – ook de grote steden en gemeenten – dat hadden gedaan, dan zouden we vandaag zoveel schrik niet moeten hebben voor de financiering van de toekomstige pensioenen. Dus die pensioenproblematiek is de laatste jaren niet uit de actualiteit geweest en de met rasse schreden naderende pensionering van de babyboomgeneratie – waartoe ik behoor - werd de betaalbaarheid van ons pensioenstelsel in vraag gesteld. Op federaal vlak werd een oplossing gezocht in onder meer de oprichting van een Zilverfonds, maar dat is nooit op een actuariële onderbouwde manier gefinancierd en moet zelfs eerder als een kortetermijnoplossing voor nijpende budgettaire onevenwichten dan wel als een toekomstgericht pensioenfonds gezien worden.
- Oost-Vlaanderen is in **1991 gestart met een Pensioenfonds en bekleedt daardoor nog altijd een unieke plaats** in het pensioenlandschap. Oost-Vlaanderen is zowat de enige overheid die de nodige middelen gereserveerd heeft om alle toekomstige pensioenverplichtingen voor haar statutaire ambtenaren te dekken. De keuze voor een eigen Pensioenfonds via kapitalisatie verplicht Oost-Vlaanderen om bij haar personeelsbeleid ook rekening te houden met de toekomstige pensioenverplichtingen. Maar het biedt anderzijds de zekerheid dat mits het verder spijzen van dat Pensioenfonds, conform de actuariële premissen, er geen pensioenprobleem is

voor Oost-Vlaanderen. Ik denk dat dit een luxueuze situatie is waar velen van dromen. Met de omvorming van het Pensioenfonds van vzw naar OFP – een organisme voor de financiering van de pensioenen - werd eind 2007 gekozen om het Pensioenfonds binnen het nieuwe wettelijk kader voor pensioenfondsen te laten functioneren en zich te conformeren aan de door CBFA – de commissie voor Bank-, Financie- en Assurantiewezen - strikt gecontroleerde regelgeving. Als u het mij vraagt soms al te strikt. Men is daar wat bang geworden van zijn eigen schaduw. Maar goed, ook hier de slingerbeweging. U kent het verhaal. En de omvorming naar inderdaad een OFP zouden we ons vandaag de vraag kunnen stellen met wat we vandaag weten of we dat wel moesten doen. We hebben daarover al gediscussieerd. Daar is in de raad van bestuur al over gediscussieerd. Maar we hadden het onder meer gedaan om fiscale redenen. Wij dachten dat we gingen getaxeerd worden en het proces dat daarover gevoerd wordt, hebben we tot onze verrassing uiteindelijk gewonnen. Maar ondertussen was dat OFP er, met al zijn administratieve verplichtingen die dat meebrengt. Want een vzw is eenvoudiger te beheren dan een OFP. Maar gedane zaken hebben geen keer en men moet alles zien in zijn context en men moet een dossier beoordelen met de voorwaarden waarop men op dat moment beschikte. En op dat moment was dat een correcte en een juiste beslissing.

De actuariële berekeningen per 31 december 2008 toonden aan dat de huidige bijdragevoet van 24,46% niet volstaat om op lange termijn alle verplichtingen te kunnen financieren. Naast de financiële crisis, waardoor de berekeningen gebaseerd werden op het eigen vermogen op het dieptepunt van de financiële crisis, zijn het de zeer prudente uitgangspunten van de commissie voor het Bank, Financie- en Assurantiewezen die opgelegd zijn aan de actuaaris. Vandaar dat we onze financiering moeten aanpassen.

Om alsnog aan de strenge financieringsvoorwaarden van de CBFA te voldoen, moeten we een herstelplan maken met een aangepaste bijdragevoet. Op langere termijn wordt hierbij aangegeven dat alle verplichtingen kunnen nagekomen worden. In het budget 2010 verhoogt daartoe de bijdragevoet van 24,46% naar 27%. Of met andere woorden: ondanks de stijging van onze pensioenverplichtingen met 2,54% hebben we een goed en een mooi resultaat voor te leggen. Met die stijging werd de bijdragevoet in lijn gebracht met de werkgeversbijdrage voor de bij pool 2 van RSZPPO aangesloten besturen. Ondertussen is ook bekend geraakt dat deze bijdragevoet RSZPPO nog eens zal opgetrokken worden in 2010 van 27% naar 29,5% en dat dit percentage zelfs niet volstaat om de pensioenlasten voor 2010 te dekken. Een structurele oplossing op federaal niveau dringt zich op om in 2010 de financieringstekorten RSZPPO weg te werken. Dat is een zaak die ze op federaal niveau moeten regelen. Elk zijn pijp en zijn tabak, zeggen ze dan. Maar wij staan er wel op te kijken en worden daar wel allemaal mee geconfronteerd. Dus een structurele oplossing op federaal niveau dringt zich op. Maar met het Pensioenfonds beschikt Oost-Vlaanderen wel reeds over het gros van de nodige middelen om haar pensioenverplichtingen na te komen.

Het door het Pensioenfonds in te dienen herstelplan zal gebaseerd zijn op de evoluties van de bijdragevoeten RSZPPO, waarbij in 2011 de bijdragevoet verder zou verhoogd worden tot 29,5% om zelfs verder te stijgen naar 32,5%, bijdragevoet waarmee op basis van de huidige berekeningen en afhankelijk van de beleggingsrendementen – onze actuariële berekening werd gemaakt op het dieptepunt. Vandaag denken we dat we er weer iets beter voorstaan - en de evolutie van het aantal statutairen een sluitende financiering kan verzekerd worden. Het is dus belangrijk dat we het aantal personeelsleden ook hiervoor in de gaten houden.

Dat brengt mij bij de contractuelen.

Contractuelen en de 2de pijler.

In de recentste CAO voor lokale en regionale besturen werd de opstart van een 2de pijler pensioen voor contractueel personeel afgesproken. En afspraken moeten gehonoreerd worden. De provincie Oost-Vlaanderen heeft zich geëngageerd van meetaf aan om deze CAO onverkort uit te voeren en, van zodra de praktische modaliteiten van deze CAO gekend zijn, hiervoor de nodige middelen te voorzien. Bij de opmaak van het budget 2010 was nog niet echt duidelijk welke financiële implicaties bij de opstart van een 2de pijler contractuelen zouden gecreëerd worden. Daarom hebben we ook nog geen budgetten ingeschreven voor 2010. De nodige middelen voor de 2de pijler zijn echter beschikbaar en kunnen bij budgetwijziging onmiddellijk ingeschreven worden om de CAO-afspraken onverkort uit te voeren. Inmiddels heeft VVSG – de Vereniging voor Vlaamse Steden en Gemeenten - onderhandeld met de vakbonden. Ze hebben ons daar niet echt in gekend. Wij zijn zoals Maria: we bewaren alles diep in ons hart. Maar inmiddels heeft VVSG onderhandeld met de vakbonden voor een minimale bijdrage van 1% op de weddemassa contractuelen, wat voor Oost-Vlaanderen, indien dat echt zou doorgaan, een inspanning van iets minder dan 200 000 EUR met zich zou meebrengen.

5. Provinciedecreet

Het provinciedecreet legt ons een aantal dingen op.

▪ **meerjarenplanning**

- Dat creëert een nieuw kader: meerjarenplanning en budget. We hebben het daar uitvoerig over gehad in de Verenigde Commissie van 29 oktober 2009.
Een algemene beleidsdoelstelling van het provinciedecreet is het bevorderen van planmatig beleid en strategisch management teneinde een efficiënte en doelmatige aanwending van de beschikbare middelen te realiseren in functie van een optimale dienstverlening aan de burger. Elk woord is belangrijk. Wie kan daar tegen zijn? Integendeel, wij zijn daarvoor. In deze visie staat dan het jaarlijkse budget niet langer centraal in de beleids- en beheerscyclus van de provincie. Dat was vroeger wel het geval. De centrale rol is nu weggelegd voor de strategische planning die de provincieraad moet toelaten de beleidsuitvoering te sturen op hoofdlijnen binnen een duidelijke budgettaire ruimte. Een consequente vertaling ervan in besprekingen zal waarschijnlijk ook op termijn naar een ander type besprekingen leiden. Dus dat budget staat niet langer centraal. Maar het is de strategische planning die de provincieraad moet toelaten de beleidsuitvoering te sturen op hoofdlijnen binnen een duidelijke budgettaire ruimte.
 - Voorlopig zijn er nog geen uitvoeringsbesluiten. Het is eigenlijk gebleven bij een belangrijke principesverklaring.
Ik herhaal hierbij nog eens mijn overtuiging dat niet alle beleid in strategische doelstellingen is te vatten. Achter cijfers en regels staan mensen: klanten-burgers, middenveld-bedrijven, beleid-raad en deputatie, ambtenaren-medewerkers. En we moeten oog blijven hebben voor de afweging of de vele regeltjes steeds opwegen tegen de vele inspanningen die deze soms met zich meebrengen. Eigenlijk wil ik zeggen: ik denk dat men soms wat overdrijft. Maar ook hier weer het verhaal van de slinger. We zullen zien. Qui vivera verra.
- Het strategisch meerjarenplan wordt opgemaakt voor de volledige legislatuur en bestaat uit verschillende onderdelen. We hebben al een poging gedaan. Vandaag zijn we halfweg de legislatuur en doen we een nieuwe poging, wat meer gestructureerd en wat meer inhoudelijk. Wat meer vlees en bloed bij die strategische planning. Maar het meerjarenplan bestaat onder meer uit een:
 - strategische nota.
Dat is het eerste document dat we moeten maken en moeten lezen als we een beleid maken en beoordelen. Die strategische nota:
 - stemt de beleidsdoelstellingen voor het extern en intern te voeren provinciebeleid op elkaar af en geeft ze geïntegreerd weer;
 - om het volgende strategische meerjarenplan 2014-2019 conform deze nieuwe methodiek te kunnen realiseren is nu, halfweg de legislatuur, de oefening tot omzetting van het algemeen beleidsprogramma 2007-2012, naar een strategische nota aangevat. Het is met het oog op een volgende legislatuur dat we nu de techniek introduceren en zo goed als mogelijk proberen in orde te brengen. Het hertaalde algemeen beleidsprogramma werd reeds uitvoerig besproken in de verenigde commissie van 29 oktober.
 - financiële nota:
 - die nota geeft de financiële consequenties van de beleidsdoelstellingen weer en verduidelijkt hoe het financiële evenwicht kan worden gehandhaafd. Het meerjarig financieel beleidsplan 2010-2013 fungeert momenteel als financiële nota. Ook hier weer met het oog op een heel goede implementatie voor een volgende legislatuur.
- Het budget zelf bestaat ook uit twee documenten:
 - de beleidsnota, de concrete vertaling voor dit bepaald jaar 2010
 - geeft een inzicht in de beleidsdoelstellingen die in het budgetjaar zullen gelegd worden;
 - de financiële nota bij het budget, waarvan ik aanneem dat iedereen die niet ten gronde doorploegt, maar vooral voor de hem of haar interesserende sectoren en voor de rest naar de samenvattingen kijkt bij de beleidstoelichtingen, de beleidsnota, de pagina's 119 en volgende waar we het in samenvattende vorm ook heel goed kunnen volgen.

- Die meerjarenplanning staat niet alleen. **Er zit ook een intern controlesysteem op.** In de verdere uitbouw van het interne controlesysteem zijn, op aansturing van de provinciegriffier en in samenspraak met het managementteam en nu ook de IKZ-coördinator, reeds grote stappen gezet. Hierover werd ook uitgebreid gerapporteerd aan deze raad. Het zijn geen eenvoudige mechanismen, maar ze moeten inderdaad de interne controle verbeteren en ook de kwaliteit ervan. Vanzelfsprekend is dit een blijvend belangrijk aandachtspunt met impact op de volledige organisatie en niet enkel op de financiële/budgettaire procedures. Een intern controlesysteem is nooit af. Het is een dynamisch gegeven dat mee evolueert met de organisatie. Er zal allicht nog gelegenheid zijn om hierover te rapporteren en van gedachten te wisselen in deze raad. Ik hoop het althans.

Tot slot

- Wat de mij toevertrouwde attributies betreft naast financiën, verwijs ik gaarne naar de beleidsnota, bladzijde 8 tot 11 voor Landbouw en Platteland en 91 tot en met 100 voor de ondersteunende diensten zoals ICT, Logistiek, Griffie, Juridische Ondersteuning, Communicatie en Archief. Ik wil wel iets kort zeggen over de opvolging van de engagementen naar de gemeenten toe. Engagementen die we op ons genomen hebben naar aanleiding van de Ronde van Oost-Vlaanderen, die de gouverneur, de gedeputeerden, de griffier en onze administratie inmiddels al twee jaar voleindigd hebben. Ik verneem uit een recent gesprek met de verantwoordelijke bestuursdirecteur dat van de 506 afspraken die gemaakt werden er ongeveer 300 gemengd waren en een 255 echt voor de provincie zelf. Er zouden 255 afgerond zijn. Dat is 94% van die waar we zelf provinciale verantwoordelijkheid over genomen hebben. En wat overschiet, zijn eigenlijk de echt moeilijke gevallen, die inspanningen vergen op meerdere jaren of zijn achterhaald. U weet dat een dossier soms zichzelf oplost als het een beetje blijft liggen. Wel, we hadden een aantal engagementen voor provinciale wegen. Die zijn inmiddels overgenomen. Dat is het voorbeeld dat ik wil geven over een aantal engagementen die eigenlijk van zichzelf opgelost zijn omdat we niet meer bevoegd zijn. We willen toch graag even meegeven dat:
 - we, denken we, er goed aan gedaan hebben om per gemeente onze afspraken concreet te maken en op te lijsten, ze permanent bij te houden en op te volgen;
 - ik met enige fierheid kan zeggen dat ik deze middag nog de definitieve cijfers gekregen heb: 94% van onze zuivere provinciale engagementen zijn opgelost. Ik denk dat het niet alleen de deputatie en de raad, maar ook de gouverneur tot enige tevredenheid zal stemmen.
- Het budget 2010 maakt het duidelijk: het voeren van een strikt budgettair beleid verhindert de provincie Oost-Vlaanderen niet om ook in 2010 in een brede waaier van beleidsdomeinen actief te zijn én daar ook vaak het verschil te maken. En in tijden zoals vandaag zeg ik dat graag en met volle overtuiging. Artikel 2 van het provinciedecreet is duidelijk: onze missie is er één van open taakstelling met de bevoegdheid voor het regelen van de provinciale belangen waardoor we ook vele nieuwe initiatieven kunnen nemen, maar waarbij we toch drie accenten leggen. Dat heeft de decreetgever ons gevraagd. De decreetgever heeft gezegd bij het tot stand komen van het provinciedecreet: Provincie, u behartigt de provinciale belangen zoals de gemeenten de gemeentelijke belangen behartig, maar wij vragen u op drie dingen bijzonder te letten. En wij vonden dat eigenlijk een goede zaak. Men specificeert. De decreetgever zegt: u moet:
 - aandacht besteden aan de bovenlokale taakbehartiging;
 - ondersteunende taken leveren en niet zomaar als iemand die eens gaat zeggen hoe het nu moet naar de gemeenten toe. Neen, maar op verzoek van andere overheden moet u zich engageren om bovenlokale taken te doen, eigenlijk in partnerschap;
 - aandacht besteden aan de gebiedsgerichte samenwerking.
- De boeiende debatten beperkten zich niet tot grondgebonden aangelegenheden. Als ik de vele tussenkomsten zie, de bijna 200 die ingediend zijn, gaat het niet alleen over grondgebonden bevoegdheden. Of lees ik dat verkeerd? Het zou kunnen zijn dat ik zodanig bevooroordeeld ben door hier 28 jaar in de raad te zitten en 24 jaar en een beetje in de deputatie dat ik niet meer lees wat er staat, maar dat ik lees wat ik graag lees. Maar dit is in deze niet het geval. Die tussenkomsten zijn niet beperkt tot de grondgebonden aangelegenheden. En dat is ook logisch. Want in de beleidsdomeinen rond persoonsgebonden aangelegenheden zet de provincie vele verantwoorde middelen in. Maar het is aan ons om er voor te zorgen dat we herkenbaar zijn in ons takenpakket en misschien doen we inderdaad nog altijd te veel te weinig. Misschien zijn we nog altijd te veel de

DEBATTEN

kaboutertjes. Maar dat behoort tot het rijk van de sprookjes. Er is ergens een probleem in een gemeente, in een instelling, in een beschutte werkplaats. De provincie springt bij. Het probleem is opgelost en we trekken ons terug, gelijk de kaboutertjes. En dat vergeet men direct. Dames en Heren, wij zijn inderdaad niet altijd erkenbaar op het terrein en dat is vaak onze eigen schuld. We missen soms een beetje fierheid, een beetje envergure, om te zeggen wat we doen en om te zeggen dat die dingen goed zijn. Vraag het maar eens aan de beneficianten van onze vele overdrachten, van onze vele tussenkomsten, van onze vele ondersteuning, van onze bovenlokale taakbehartiging, van onze ondersteunende taken naar andere overheden, van onze gebiedgerichte werking. Als men verder blijft vertellen dat we geen persoonsgebonden bevoegdheden meer mogen hebben, zouden we een brief moeten schrijven naar al die beneficianten en zeggen: "Let op, er zijn ministers", of er is een minister, ik weet het niet goed, "die zeggen dat we dat niet meer gaan mogen doen. Wij zijn een correcte overheid en wij willen u nu al verwittigen dat u het nodige zult moeten doen om volgend jaar of binnen twee jaar elders uw financiering te zoeken." Maar goed, dat is een debat dat onder meer zaterdag zal gevoerd worden binnen de VVP.

Dames en Heren, ik denk dat wij goed werk leveren. Tal van projecten en initiatieven, evenals vele positieve reacties uit het werkveld, tonen aan dat ook in de persoonsgebonden beleidsdomeinen maatschappelijk relevant werk geleverd wordt.

- In het debat rond de Vlaamse staatshervorming en de mogelijke besparingen die hiermee zouden gerealiseerd worden, wordt soms/vaak nogal luchtig over de omvang van het provinciaal beleid heen gestapt.

Men zegt: wat is dat?

Ik heb in het begin gezegd: het gaat over 237 000 000 EUR in Oost-Vlaanderen. Dat is het budget van vele kleinere en zelfs vele middelgrote gemeenten samen. Dat is, denk ik, meer dan het budget van alle gemeenten uit mijn kiesdistrict. U moet maar eens de oefening maken in uw streek.

Met een budget gewone dienst van 237 000 000 EUR en buitengewone dienst van 41 000 000 EUR kan en wordt echt beleid gevoerd. Het terugschroeven van een paar gedeputeerden of provincieraadsleden is in zo een budget slechts een discussie in een heel kleine marge. Het was minister Nothomb die eind jaren '80 eens ging ingrijpen in de provinciale structuur en die toen een aantal ambtenaren in een uitdovend kader zette. Men heeft zelfs die vlug opnieuw ingevoerd om redenen die velen kennen, maar die ik hier niet ga herhalen.

Wel relevant is wie de talrijke provinciale taken zouden kunnen overnemen en/of dan nog steeds de rationalisatiedoelstellingen kunnen gehaald worden.

- Het is al gezegd en geschreven: de "bestuurlijke verrommeling" heeft veel minder te maken met het provinciale, democratisch verkozen niveau, dan wel met de 593 intercommunales, vzw's, en andere verzelfstandigde agentschappen die in Vlaanderen welig tieren. Juist bij het stroomlijnen en rationaliseren van deze situatie is een provinciaal niveau bijna niet meer weg te denken. Eigenlijk zouden we het in de toekomst beter hebben over "chaotische organisatie van het middenveld". De term "verrommeling" klinkt toch wel negatief voor een middenveld dat vaak ook puik werk levert. Maar wel moet er voldoende ingezet worden op efficiëntie en stroomlijnen van de acties van de verschillende bestuurlijke spelers. De vraag blijft of het wegschrijven of minimaliseren van het belang van een democratisch verkozen raad tot deze hogere efficiëntie zal leiden, tot meer transparantie in het bestuurlijke veld zal leiden? De opmerkingen van het Rekenhof rond de efficiëntie van de Vlaamse overheid blijken immers ook niet altijd even lovend te zijn.
- Of het zou moeten zijn zoals de Limburgse gouverneur suggereerde: stadsgewesten in plaats van provinciebesturen, met dien verstande dat Limburg als één stadsgewest wordt georganiseerd onder de provinciale vlag!
Ik vrees dat behalve in Limburg de roep om stadsgewesten eerder stil klinkt: veel kleinere, maar ook grotere lokale besturen zijn zeker niet happig om in zo een constructie met bijvoorbeeld Gent of Antwerpen te treden. En ik heb dan nog een andere steden genoemd van de 13 centrumsteden. En of de geesten rijp zijn om mee te gaan in nieuwe fusieeringsgolf, durf ik ook te betwijfelen, zelfs als men een bonus krijgt om te fuseren met uw buur.
- Het mag duidelijk zijn dat het laatste woord over de interne staatshervorming en de rol hierin voor de provincies nog niet gezegd is. De provincies zijn klaar om het debat aan te gaan en via de VVP één gemeenschappelijk verhaal te schrijven. Het Vlaams regeerakkoord spreekt van 'bestuurlijke partners'. Maar Vlaanderen neemt met de stelling die door sommige beleidsverantwoordelijken verkondigd wordt, namelijk dat de provincies in de toekomst alleen grondgebonden taken zullen uitvoeren en dan nog binnen een gesloten taakstelling, reeds een belangrijke voorafname op de uitkomst van dit debat.

We rekenen erop dat Vlaanderen en de gemeenten dit debat beter voorbereid starten dan het kerntakendebat in 2003. Binnen de VVP wordt daar alvast werk van gemaakt.

- De perikelen rond de interne staatshervorming mogen niet beletten dat het huidig beleid ook in 2010 verder gestalte moet krijgen. Daartoe juist ligt het budget 2010 nu ter stemming. Namens de deputatie vraag ik u met vertrouwen de goedkeuring van dat budget. De commotie rond interne staatshervormingen en de rol van de provincies verhindert niet dat ook in 2010 de provincie Oost-Vlaanderen voluit wil gaan voor een beleid "voor ieder van ons". "We willen ruimte creëren om te ondernemen, maar ook sociale netten weven voor welvaart, gezondheid en welzijn in Oost-Vlaanderen, waar kennis, creativiteit en cultuur werken".

Dank u voor uw volgehouden aandacht.

Applaus

De heer voorzitter

Dank u wel, Mijnheer de Eerste Gedeputeerde.

Dat is niet alleen een grote toespraak, maar ook een titanenwerk geweest dat toch een goede afloop gekend heeft.

Ik schors even de zitting.

Schorsing van de zitting

Heropening van de zitting

TOESPRAAK NAMENS VLAAMS BELANG

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Gouverneur, Leden van de Deputatie, Geachte Collega's, Vandaag zijn we opnieuw getuige van de jaarlijkse grote goocheltruc van onze eigen Oost-Vlaamse Harry Houdini. Want ook dit jaar komt eerste gedeputeerde Alexander Vercamer met uitgestreken gezicht de provincieraad, en dus de Oost-Vlaamse kiezer die wij hier vertegenwoordiger, zonder verpinken wijs maken dat volgend jaar de belastingen niet zullen stijgen. Hij heeft dat verschillende malen, zowel vandaag als vroeger in de commissie herhaald en ook zelfs op de persconferentie van deze morgen. Herinner u, Collega's, de befaamde uitspraak van de Amerikaanse president George Bush senior in 1988: "Read my lips: no new taxes". Ook hier komt hetgeen op de lippen te lezen staat niet overeen met de realiteit.

Zogezegd met lege handen en met lege zakken trekt de deputatie jaar na jaar door het Oost-Vlaamse land, zonder dat, naar zij toch beweren, de Oost-Vlaamse belastingbetaler jaarlijks extra moet inleveren. Nochtans weegt de buidel waarin zij al hun lekkers verzamelen jaar na jaar zwaarder.

Gedeputeerde Vercamer klopt zich trouwens tijdens deze klucht van de bevroren belastingen die er geen is, stoer op de borst, want op basis van de laatst gekende rekening 2008 is in vergelijking met de andere provincies de belastingsdruk in Oost-Vlaanderen de laagste. In een klas met uitsluitend slechte leerlingen is het natuurlijk niet moeilijk om met de eerste prijs te gaan lopen. Over de hoge schuldlast per Oost-Vlaming in vergelijking met andere provincies wordt natuurlijk zedig gezwegen. Nochtans zou ook hier nog meer kunnen uitgepakt worden met de vervroegde terugbetaling van een aantal dure leningen.

Het getuigt bovendien van een bijzonder groot cynisme en van weinig respect voor het inzicht van de Oost-Vlaamse belastingbetaler, dat men verwacht hier jaar na jaar mee weg te komen. Nochtans heeft de Oost-Vlaming het de voorbije jaren al aan den lijve gevoeld – zeker als hij die folder met die mooie brief in zijn bus krijgt. De laatste keer was het zelfs met het mooie provincielogo – dat onze meester-goochelaar ervoor zal zorgen dat er in 2010 opnieuw een flinke duit extra in de zak wordt gedaan. Immers, sinds het aantreden van zijn beleidsploeg in 2007 zijn de inkomsten uit de provinciale fiscaliteit met 10,14% gestegen of van bijna 113 000 000 EUR in 2007 naar meer dan 124 000 000 EUR in 2010.

DEBATTEN

Dat de provincie geen eigen drukkerij heeft die het geld zelf drukt, durft men wel eens vergeten. Het gelag moet namelijk door iemand betaald worden en dit is jaar na jaar de Oost-Vlaamse Honoré Gepluimd. Telkenmale kiest de provincie ervoor om, in plaats van nu eens eindelijk de tering naar de nering te zetten en zelf te besparen - de Vlaams Belang-fractie doet nochtans doorheen het jaar regelmatig en bovendien gratis een aantal voorstellen – er van af te komen met het smoesje van de geïndexeerde belasting die geen belastingstijging zou zijn. Nochtans bevestigen de cijfers onze stelling. In 2010 zal het provinciebestuur in vergelijking met 2009 zo een 4 200 000 EUR extra aan belastinginkomsten binnenrijven.

Gelukkig is ook elk jaar het Vlaams Belang op het appel om deze illusie te doorprikken. Vandaar dat het geen verwondering hoeft dat dan ook alle middelen goed zijn om te verhinderen dat deze kritiek enige weerklank zou vinden in de Oost-Vlaamse pers. Naar goede gewoonte vond ook deze ochtend om 11 uur de persconferentie plaats van de deputatie waar hun sprookje uit de doeken werd gedaan. Het eerste Belgabericht is al om 14.23 uur verschenen waarin de essentie staat. Dus we moeten ons de komende dagen en weken nog weinig illusies maken hoe dichtbevolkt – en de eerste beelden zijn al vast te stellen - de persbanken zullen zijn. De vele initiatieven van zowel meerderheid als oppositie ten spijt.

Het financieel meerjarenplan

De provinciale trukendoos van de goochelende deputatie beperkt zich niet tot de provinciebelasting. Ook in het financieel meerjarenplan wordt “financiële spitstechnologie” toegepast. De uitgaven worden immers bewust te hoog gebudgetteerd - gemiddeld 5% - en bepaalde uitgaven worden bewust niet gedaan, zodat er jaarlijks beduidend een overschot is. Dit op voorhand recht zetten door het realistisch in te schrijven in het meerjarenplan, zou echter tot gevolg hebben dat meteen ook alle argumenten worden weggenomen om jaar na jaar de belastingen te verhogen, en als er nu één zaak is die onze provinciale gedeputeerden goed kunnen, ja, u hoort het goed: belastingen verhogen.

De prognose in 2013 moet dan ook niet gelezen worden als een positief saldo van 15 000 000 EUR, maar veeleer een positief saldo van 70 000 000 EUR. Een wezenlijk verschil! De gedeputeerde zei daarstraks in zijn tussenkomst zelf ook dat het wellicht een veelvoud zou zijn.

Komt daar nog eens het nadelige effect van de huidige werkwijze bij, dat te hoog gebudgetteerde uitgaven wellicht in een aantal gevallen ook leiden tot een hoger en onnodig gebruik van deze middelen.

Bespreking in commissie

Voorafgaandelijk aan deze begrotingsmarathon van negen zittingen kwam het budget 2010 aan bod in de commissies. Een woord van dank en waardering aan de administratie voor het vele voorbereidende werk is hier zeker op zijn plaats. Een pluim ook voor gedeputeerde Peter Hertog, die als enige voor zijn beleidsdomeinen een degelijk en volledig overzicht gaf van de belangrijkste wijzigingen en klemtonen voor zijn bevoegdheden. In sommige andere beleidscommissies hebben we het met veel minder moeten stellen en de interactie met de raadsleden was er dan ook naar.

176 tussenkomsten

Voor dit debat in al zijn facetten over het budget 2010 werden in totaal 176 tussenkomsten ingediend. Een nieuw record durf ik vermoeden en opnieuw komt het grootste gedeelte van de tussenkomsten van de meerderheid met 113 tussenkomsten. Woorden van bewondering voor de hard werkende leden van de meerderheid komen spontaan in mij op. Hoe zwaar om dragen moet het zijn om gedurende bijna een jaar deze zwijgplicht te torsen, om dan op bijna drie weken tijd over alles en nog wat vragen te mogen stellen. Dit dwingt respect af.

Naar goede gewoonte neemt de grootste fractie - CD&V - ook het grootste aantal tussenkomsten voor zijn rekening - 52 - maar telt deze fractie ook meteen het grootste aantal leden - 4 - die tijdens deze bespreking geen enkel initiatief indienen. Hopelijk kunnen ook zij zich bij een volgende budgetbespreking ontdoen van deze zware last tot zwijgen. Dat is een boodschap aan de collega's Gybels, Heyerick, Morreels en Van Eeckhout.

Ik vermoed trouwens dat op de kabinetten van de gedeputeerden de voorbije weken veel overuren werden genoteerd, zoals het een goed kabinetaard betaamd, om inspiratieloze raadsleden op weg te helpen naar een mooie vraag.

Personeelsbeleid

Op het vlak van personeelsbeleid zullen ook in 2010 verschillende diensten onderbemand blijven, zullen diverse personeelsaanvragen onbeantwoord blijven en worden vroeger aangegane engagementen niet nagekomen. Wat ooit op papier werd uitgetekend en beloofd, is blijkbaar vandaag nog enkel goed voor in de vochtige kelders van het provinciale archief. Ook hier wordt een schimmenspel opgevoerd omtrent de

2de pensioenpijler voor contractuelen. In plaats van een voortrekkersrol te spelen met middelen die nu reeds beschikbaar zijn - dixiet de gedeputeerde - en de contractuelen die in 2010 op rust gaan te verzekeren van een gelijkwaardig pensioen aan dat van de statutairen, verstoppt men zich achter talmende derden. De vraag stelt zich trouwens of voor die statutairen de in 2010 voorziene bijdragevoet voor het pensioenfonds zal volstaan om alle verplichtingen na te komen.

Werken met doelstellingen

Artikel 142 van het provinciedecreet, bij het hoofdstuk "Strategische meerjarenplanning", handelt over het financieel meerjarenplan en daarin wordt gesteld dat in de strategische nota de beleidsdoelstellingen en de beleidsopties voor het extern en intern te voeren provinciebeleid op elkaar worden afgestemd en geïntegreerd worden weergegeven. Artikel 146 stelt bovendien dat de beleidsnota het beleid verwoordt dat de provincie gedurende het financiële boekjaar zal voeren en de beleidsdoelstellingen concretiseert.

In 2007 al werd door de provincie de goed betaalde opdracht gegeven aan Deloitte om een veranderingstraject "werken met doelstellingen" te begeleiden. Voor het budget 2008 sprak de deputatie toen "van een eerste vingeroefening", maar veel verder dan enkele lukraak gekozen doelstellingen, zonder enige logica en spreiding over alle beleidsdomeinen heen, geraakte men toen niet. Voor het derde jaar op rij spreekt men van een "eerste oefening" en steekt de deputatie zich weg achter het argument dat er voor deze decretale verplichting nog geen uitvoeringsbesluiten werden gepubliceerd, om zo met geen volledig en alomvattend voorstel naar de provincieraad te moeten stappen. Dit zou nochtans een grote meerwaarde betekenen, zowel voor de administratie bij de opmaak als voor de provincieraad bij de controle om elk hun rol ten volle te kunnen spelen.

Deputatie blijft in zelfde bedje ziek

Ook in 2010 verwacht het Vlaams Belang weinig beterschap voor de provinciale patiënt. De deputatie blijft in haar zelfde bedje ziek en weigert een gezondheidskuur, laat staan een fit- en gezondtest. Ook in 2010 komt men namelijk op de proppen met megalomane en peperdure prestigeprojecten: een geldverslindende imago- en regiomarketingcampagne waarvan de meerwaarde nog moet aangetoond worden, een eigen campus voor de provinciale diensten (4 500 000 EUR) en een participatie in de Waalse Krook (10 000 000 EUR) die zelfs niet in het budget is voorzien. De laatste twee zijn voorbeelden van dossiers waar de provinciale invulling nog steeds moet bepaald worden, waarover een batterij aan vragen bestaan en waarover in de provincieraad nog het eerste woord moet gezegd worden. Dit alles op een moment dat de provincie geen blijf weet met al haar patrimonium. Ik verwijs naar de Bank van de Arbeid, het Huis Anton van Wilderode, Gouvernmentstraat nummers 26 en 28, het Huis Thuysbaert, het Huis Philemon Coupé, de Scheepswerven Baasrode, diverse molens, het Erfgoedcentrum Ename en wellicht kan nog een goed geïnspireerde gedeputeerde mij nog een aantal andere adressen bezorgen. Laat staan dat ze nog weet waarvoor het ooit werd aangekocht. Enkel een peperdure leegstandsheffing kan een zeldzame keer de deputatie nog eens wakker schudden. Een simpele overeenkomst met de zogenaamde culturele ambassadeurs uit 2001 en die al vervallen is sinds 2006, kan men blijkbaar al jaren niet hernieuwen.

Het is trouwens nog steeds wachten op de resultaten van de in het bestuursakkoord van oktober 2006 beloofde driejaarlijkse doorlichting van subsidies en overdrachten en financiële doorlichting van nieuwe initiatieven.

Tot slot blijft ook het reizend circus van De Buck & Partners de wereld rondreizen alsof het een lieve lust is en blijft men tegelijkertijd doof en blind voor mensenrechten.

Afschaffing provincies

Open VLD nam in de aanloop van de voorbije verkiezingen het voortouw waar het met de provincies naar toe wil: "De provincies hebben geen bevoegdheden die niet overgenomen kunnen worden door de andere niveaus. Door het verspreiden van de huidige bevoegdheden over de Vlaamse overheid enerzijds en de gemeenten anderzijds kan de efficiëntie verhogen en de kostprijzen dalen."

Een binnen Open VLD-rangen misschien controversieel standpunt en volgens sommige Open VLD'ers, zeker hier aanwezig, nooit op een congres bekrachtigd, maar dit door de toenmalige voorzitter van Open VLD Bart Somers geformuleerde standpunt werd nooit herroepen of officieel tegengesproken.

Ook het Vlaamse regeerakkoord "Een daadkrachtig Vlaanderen in beslissende tijden" dat werd gesloten tussen CD&V, sp.a en N-VA laat weinig twijfel bestaan over de plannen met de provincies. Bij het hoofdstuk "Minder bestuurlijke drukte door een interne staatsvorming" wordt duidelijk gesteld dat "in het bijzonder het provinciale bestuursniveau doorgelicht zal worden om zo te komen tot een sluitende lijst

DEBATTEN

van provinciale bevoegdheden die een grondgebonden karakter hebben." Een pleidooi voor een gesloten taakstelling dat ik hier twee jaar geleden al namens het Vlaams Belang hield sluit hier naadloos bij aan.

Ik ga verder op het regeerakkoord en ik citeer nogmaals: "Met de lokale en provinciale besturen worden goede taakafspraken gemaakt zodat het aantal interveniërende bestuurslagen per beleidssector gereduceerd wordt tot maximaal twee."

Intussen wordt vanuit provinciale hoek de "bestuurlijke verrommeling", waarvan sommigen het eigenaarschap van de term roemen, aangeklaagd. Maar men vergeet hierbij dat de provincies zelf in het verleden maar al te graag hebben meegewerkt aan die verrommeling, dat ze overal waar ze konden zich in die ontelbare structuren hebben genesteld, om zo hun dorstige vertegenwoordigers als lemmingen op zoek naar zitpenningen te laven, en nu met hand en tand hun al lang voorbij gestreefde positie proberen te handhaven.

En voor wie er graag in 2012 nog eens bij is: "Het aantal provincieraadsleden wordt verminderd tot maximaal 72 raadleden in provincies met meer dan één miljoen inwoners." Of minstens 12 collega's gaan we hier in de volgende legislatuur zeker niet meteen terugzien.

Of deze beperkte vermindering van het aantal raadsleden een wezenlijke opwaardering van de werking van de provincieraad en de commissiewerking zal betekenen, betwijfel ik sterk. De leden van de meerderheid blijven met hun opvallende graad aan "activiteit" in provincieraad, commissie en/of intercommunale de beste propagandisten voor de afschaffing van het provinciale niveau.

De stem voor de afschaffing van de provincies wordt met het jaar luider en vindt steeds meer gehoor, zowel bij de burger als bij menig politicus, ongeacht de partij, over alle partijgrenzen heen. Dit noodzakelijke debat, dat ook binnen de provincieraden zelf moet gevoerd worden, het zwijgen opleggen door hier in Oost-Vlaanderen bijvoorbeeld niet in te gaan op de suggestie van onze eigen gouverneur voor een overleg over de politieke grenzen heen, of door het dogma dat de Vereniging van Vlaamse Provincies maar met één stem mag spreken, is bijzonder nefast en zal zeker niet de provinciale klok terugdraaien, integendeel!

De idee van stadsgewesten leidt voorlopig nog tot veel koudwatervrees, maar eenmaal de bal aan het rollen gaat – en ik verzeker u: die zal rollen - kan het provinciale liedje vroeger dan voorzien uit zijn. Niet voor niets sprak Jan Peumans, voorzitter van het Vlaams Parlement, van "de ontmanteling van de provincies".

Geachte Voorzitter, Mijnheer de Gouverneur, Leden van de Deputatie en Collega's, Goede voornemens aan de vooravond van 2010 zijn hier zeker op hun plaats. Het Vlaams Belang zal het voorgestelde budget niet goedkeuren. De cijfers in het meerjarenplan kloppen bewust niet en eens te meer mag de Oost-Vlaamse belastingbetaler opdraaien voor de expansiedrang van de provinciale gedeputeerden. Ik troost mij evenwel met één gedachte: de provinciale kruik gaat zo lang te water tot ze barst.
Dank u.

Applaus

TOESPRAAK NAMENS GROEN!

De heer Fiers

Geachte Voorzitter, Geachte Heer Gouverneur, Dame en Heren Gedeputeerden, Mijnheer de Griffier, Beste Collega's, Het budgetdebat is, zoals elk jaar, het moment om het eens over de bredere filosofie, het grotere plaatje te hebben. Ook een bovenlokaal bestuur met bescheiden middelen kan vertrekken vanuit een brede visie of ideaal, en van daaruit handelen.

Wel Collega's, elk jaar moet ik hetzelfde zeggen en vaststellen: dit gebeurt niet. Welke visie of welk ideaal vindt u hier terug? Dat is ook niet verwonderlijk als men onverzoenbare ideeën met mekaar moet verzoenen. Dat is de paradox van deze ruime meerderheid, net zoals dat de paradox is van bijvoorbeeld de federale regering. En dan moet men wel grijpen naar holle frasen. Dat is het enige waar men nog een

consensus over vindt. Betekent 'goed bestuur' steeds hetzelfde blijven doen terwijl de wereld rondom ons radicaal verandert?

Ik pleit nu al jaren in dit forum voor een ommeslag in ons denken en vooral in ons handelen. Ja, ook als provincie, hoewel sommigen daaraan twijfelen. We moeten onze samenleving anders organiseren door beter en zuiniger gebruik te maken van de beschikbare middelen. Want als ik het sterk stel: ons overleven als soort zou er wel eens van kunnen afhangen. Zonder drastische ingrepen stijgt de gemiddelde temperatuur op het einde van deze eeuw met 4 graden. Dit lijkt niet veel, maar het is catastrofaal, want het is onomkeerbaar. Maar we blijven gewoon dansen op de vulkaan en doen niets. Ik moet mijzelf maar voorhouden, denkend aan onze collega's met een christelijke achtergrond, dat er nog zijn geweest die lang hebben staan roepen in de woestijn. Vroeg of laat worden ze toch gehoord, nietwaar?

Misschien hoort u het beter als het komt van velen tegelijk, zoals de duizenden op het strand van Oostende op het einde van de zomer: zij brengen u één en dezelfde boodschap: The Big Ask Again. Ik had u het filmpje graag getoond, maar in samenspraak met dienst Griffie wordt de link straks misschien doorgestuurd. Dat filmpje is trouwens gemaakt door een zeker Balthazar Nick, een naam die in dit gremium wat extra krans behoeft. Ik had het u dus graag getoond, maar misschien heeft u het al op de televisie gezien. Ze dansten voor een verandering in het klimaatbeleid, met een hele duidelijke boodschap:

THE TIME IS NOW!

Deze mensen proberen een figuurlijke tanker een andere richting uit te laten gaan. Wel, Collega's, wij zijn onder andere ook die tanker! Wij dragen verantwoordelijkheid voor wat we nu doen. Wij hebben bestuurlijke verantwoordelijkheid en we zullen daar op worden aangesproken door de generaties die na ons komen. Als het zo ver is dat iets niet meer te repareren is, zal u dan nog durven te zeggen: "Wir haben es nicht gewusst"? Ik probeer daar alvast iets aan te veranderen.

Is het dan niet merkwaardig, zelfs wat genant, dat we net nu kunnen zeggen dat we budgettaire orthodox zijn, dat we in de toekomst nog heel wat beleidsruimte zullen over hebben of dat we ons op de borst kloppen omdat we de belastingen niet hebben verhoogd en dat we de laagste belastingdruk hebben van alle provincies? Dat is misschien omdat we het minste doen.

Budgettaire orthodoxie zorgt vaak voor stagnatie. Is dit het beleid dat we willen voeren in tijden van grote omwentelingen? Ziet niemand het dan aankomen? De symptomen zijn overal rond ons aanwezig. Vandaag meldde het radionieuws dat Assuralia, de koepel van verzekeringsondernemingen, een stijging van de premies voor natuurrampen invoert, een stijging van soms 50%. Zou dit toeval zijn? Het is maar een voorbeeldje uit een lange rij. In wetenschappelijke kringen is dit voor iedereen al lang duidelijk, daar leeft alleen de frustratie dat het beleid dit niet opneemt.

Je zou kunnen zeggen dat we in deze budgettaire orthodoxie een spaarpotje opzij zetten om later iets te genezen wat we nu, voor veel minder geld, kunnen voorkomen. Is dat goed bestuur?

In de aanloop naar de top van Kopenhagen is elk signaal belangrijk. Misschien moet deze provincie ook maar eens een signaal geven. We zijn overigens nog niet eens de slechtste leerling van de klas want er zijn wel wat inspanningen gebeurd en er is zeker een goede wil bij het personeel. Hoe coherent is het echter om bijvoorbeeld het personeel aan te moedigen tot milieuvriendelijker woon-werkverkeer en tegelijk met uitgebreide delegaties naar verre buitenlandse landen te reizen? Dat is een ferme ecologische voetafdruk die u daar achterlaat hoor. Dat beseft u wellicht wel. Denkt u dat u nog iets van de inspanningen die het personeel levert overlaat? Dat vlakt mekaar gewoon uit. En dan hebben we het nog niet eens over de politieke zin van dergelijke bezoeken. Maar dat komt later nog.

Misschien moet u een bos planten voor elke vliegtuigtrip die de deputatie onderneemt. Er zijn popgroepen die dat doen, waarom doet de deputatie dat niet? Dan komt er eindelijk wat bos bij in Oost-Vlaanderen, want tot nu toe doen we eigenlijk niets anders dan bossen 'verplaatsen'. We rooien ergens een bos en leggen ergens anders één aan. Veel meerwaarde heeft dat niet.

DEBATTEN

En het past inderdaad om na een halve legislatuur nog eens een balans op te maken van het gevoerde beleid. Laat mij nog even sommige pijnpunten blootleggen.

Het economisch beleid van de provincie is zo een voorbeeld: de maatschappij rondom ons verandert pijlsnel, maar de visie van de deputatie en het bestuur blijft ongewijzigd. Men zou toch stilaan moeten beseffen dat de uitgangspunten niet meer houdbaar zijn.

Hoelang gaat men er nog van uitgaan dat wij de logistieke draaischijf van Europa moeten zijn? Ten koste van wat? Want er is geen noemenswaardige return naar tewerkstelling of economische meerwaarde. Als je daar dan de nodige investeringskost en de kosten die veroorzaakt worden door een absoluut verkeersinfarct aftrekt, wat heb je dan economisch gewonnen?

Ik zal mijn pleidooi voor een vergroening van de economie en de rol die de provincie daarin kan spelen niet herhalen. Ik heb dat vorig jaar uitvoerig gedaan. Wie mijn stellingen daarover wil raadplegen kan dit terugvinden in mijn toespraak van vorig jaar, met alle aangehaalde citaten aldaar.

Ik kom toch nog even terug bij het mobiliteitsvraagstuk. Wanneer zullen de gedeputeerden zich eindelijk milieuvriendelijk verplaatsen? Nu we binnenkort de provinciale wegen allemaal kwijt zijn, kunnen we ons op andere dingen focussen, op een voorbeeldfunctie, maar misschien moeten we beginnen met zelf het goede voorbeeld te geven? Waarom kan de deputatie niet CO2-neutraal proberen worden? Ik kijk dan vooral naar gedeputeerde Hertog omdat hij daar waarschijnlijk het gevoeligst aan is denk ik. Wat heeft u eigenlijk al gedaan in die drie jaar?

Ik kan het ook niet laten om even op een stokpaardje te klimmen. Waarom duurt het zo lang vooraleer we de eerste provinciale windmolens zien verrijzen? Hoe staat het met ons ambitieus plan om heel veel zonnepanelen te leggen? Wanneer gaan we enkel nog passiefgebouwen zetten? Het is altijd goed, interessant en mooi om te sensibiliseren, maar dat moet dan toch weerspiegeld zijn in de dingen die we zelf doen. U weet dat u daar op het einde van deze bestuursrit op zal worden afgerekend!

En dan zwijg ik nog over het uiterst beperkte budget voor Leefmilieu – een rode draad in deze legislatuur – waardoor geen ernstig en degelijk beleid mogelijk is. Dit is duidelijk geen prioriteit van deze deputatie. Hierover, net als over vele andere beleidsdomeinen, zullen we later tijdens de budgetbesprekingen nog tussenkomen.

Beste Collega's, het is niet dat de provincie geen middelen heeft. Alleen moeten we ons vragen durven stellen over de keuzes die de deputatie, de meerderheid, maakt om ze te besteden.

Als u van ons al wat suggesties wil, graag. Laat ons dan maar meteen even de hand in eigen boezem steken. Ik weet dat u allen wellicht wat stekelig wordt als ik dit aanhaal, maar vindt u ook niet dat we soms wel erg goed betaald worden voor wat we doen? Een zitpenning van 175 EUR voor een vergadering van een kwartier? Er zijn ook de vergoedingen die worden betaald als u zitting neemt in allerlei soorten organen waar de provincie u afvaardigt om... ja, om wat te doen eigenlijk? Bij de discussie over inspraak in allerlei 'intercommunales' werpt men ons bij herhaling tegen dat we daar toch geen inbreng hebben. Wel, waarom zouden we er dan nog naartoe gaan? Om geld op te strijken?

Het zal u daarnaast ook niet ontgaan zijn dat provincies worden geassocieerd met een eerder bourgondische mentaliteit. Je komt nooit met honger uit een receptie die de provincie (mee) organiseert. Moeten we dat in deze tijden niet een beetje heroriënteren? Soberheid is volgens sommigen, Mijnheer Vercamer, toch een mooie deugd, en het heeft geen negatieve impact op het beleid lijkt me. We zullen verder in de budgetbesprekingen nog meer voorstellen doen waar middelen anders en beter kunnen worden besteed.

Laat ons anderzijds, Dames en Heren, daarentegen niet beknibbelen op Leefmilieu, klimaatvriendelijkere mobiliteit, duurzame ontwikkeling en Onderwijs voor de zwakste groepen, en dan kijk ik even meewarig naar wat de Vlaamse regering doet op dat vlak.

Ik besef terdege dat onze inspanningen als provincie niet de grote ommekeer teweeg zullen brengen op wereldvlak, daarvoor zijn we te klein, maar misschien wordt een sterk signaal wel opgepikt. Zeker nu de rol, zelfs het voortbestaan, van de provincies ter discussie staat, is dat toch geen onbelangrijke overweging.

En daar ben ik het voor één keer een beetje eens met de deputatie: er is nood aan een bovenlokaal tussenniveau met een democratisch besluitvormingsproces. Ik viel bijna van mijn stoel toen ik de eerste gedeputeerde allusie hoorde maken op het democratisch deficit van het onoverzichtelijk kluwen van andere bovenlokale organisaties. I couldn't agree more, maar we hebben daar in dit forum al andere discussies over gehad. Het kan zijn dat we over begrippen en definities misschien net iets anders denken.

Ik zou zeggen dat we de besprekingen over de interne staatshervorming niet eens hoeven af te wachten. We kunnen nu al een aantal initiatieven nemen zoals het beter laten doorstromen van oppositiepartijen naar deze, soms schimmige, organisaties. Hoe dan ook zal het niet eenvoudig zijn voor de provincies om anderen te overtuigen van de zinvolheid van hun bestaan.

Terloops verwijs ik naar de bestuurlijke verrommeling. Anderen aanwijzen die daarvoor verantwoordelijk zouden zijn is soms een beetje riskant. Ook hier, bij de deputatie, is transparantie niet altijd de grootste troef. Attributies zijn zo verdeeld dat soms tot vier gedeputeerden een zegje moeten doen over een item vooraleer we weten waar we staan. En dat is natuurlijk niet bevorderlijk voor de transparantie en efficiëntie. Doordat de gedeputeerden ook enkel bij hun 'eigen' commissie aanwezig zijn, ontstaat dan een verrommeling van de discussie. En het wordt nog rommeliger als iets inhoudelijk hoort bij een bepaald beleidsdomein maar deels is uitbesteed aan één van de vermaledijde, verrommelde organisaties. Dat kan alleen in de commissie van Superman, de eerste gedeputeerde, hij weet alles over alles. Transparant is anders, maar dat weet u inmiddels wel.

Voorzitter, Collega's,

Als we een rol willen voor onszelf als provincie, dan moet nu onze meerwaarde blijken. Wel, ik vraag de deputatie om het voortouw te nemen en iets te doen waar de anderen in gebreke blijven. We kunnen heel wat met onze open taakstelling, dat hebt u zelf gezegd, Mijnheer de eerste Gedeputeerde. Waarom maken we er dan zo weinig gebruik van? Waarom gaan we zelf die envergure niet maken die we zichtbaar missen?

Om maar iets te zeggen: Vlaanderen doet het niet goed inzake fijn stof. We worden door Europa op de vingers getikt en er is geen oplossing in zicht. Waarom doen wij in Oost-Vlaanderen geen extra inspanningen? Waarom halen we het provinciaal fijnstofplan niet uit de lade? Mijnheer de eerste Gedeputeerde, u helpt er nog uw partij- en provinciegenote mee die daar als minister voor bevoegd is! En wij van Groen! zijn dan ook content. Wat wil u nog meer?

Als we ons bestaansrecht willen handhaven, dan moeten we niet wachten om dat te bewijzen. Nogmaals zeg ik: THE TIME IS NOW!

Geachte Gedeputeerden en Collega's,

Ik wil van de gelegenheid gebruik maken om de diensten te danken voor de alweer uitstekende set documenten die ons ter beschikking werden gesteld. Ongetwijfeld hebben tientallen personeelsleden hier noest aan gewerkt. Onze dank en felicitaties.

En ja, Geachte Voorzitter, Collega's: dit budget doet hetzelfde als de voorbije jaren: business as usual. Het bestuur blijft helaas doof voor het geroep van de massa om ons heen. In de beleidsnota staat er bijna sarcastisch te lezen: "het zijn zorgen voor morgen!" We zullen dit budget dan ook niet goedkeuren. Dank u.

Applaus

Schorsing van de zitting

DEBATTEN

Heropening van de zitting

TOESPRAAK NAMENS CD&V

De heer Liebaut

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Leden van de Deputatie, Collega's,
De voorliggende begroting bewijst dat de basisopties die bij het vastleggen van de begroting 2007 door de meerderheid in deze raad werden genomen, de juiste waren. Ik hoef ze uiteraard niet te herhalen. Zonder die beslissingen, die destijds bij sommigen als al te drastisch overkwamen en waarbij we vastgesteld hebben dat de maatregel tot versobering ook bij de groenen in het verkeerde keelgat schoten, tenminste toen, waren we zonder twijfel vandaag verzeild in een uitermate moeilijke financiële situatie. De afremming was nodig en laat sinds 2008 alweer toe om een beperkt aantal nieuwe initiatieven te nemen, zij het – wat de gewone dienst betreft – op een bescheiden schaal. De aanwezige ontwikkelingen op politiek en financieel vlak en de economisch-financiële crisis waarin we zijn verzeild, dwingen tot een voortzetting van die voorzichtige politiek en het aanhouden van de gemaakte afspraken en de richtlijnen aan de instellingen en diensten. Bovendien zullen bepaalde besparende beslissingen van de voorbije jaren helaas maar op termijn een bijkomend gunstig effect hebben op het budget. Ik denk dan uiteraard aan bijvoorbeeld de overdracht van onze provinciewegen. Ten overstaan van het budget 2007 is het budget 2010 amper gestegen met 8,5%, wat heel beperkt is als men rekening wil houden met de stijging van lonen en prijzen. Opvallend is daarbij de stijging van de overdrachten met 19,8%, overdrachten die rechtstreeks ten goede komen aan de Oost-Vlaamse bevolking. Zij vertegenwoordigen niet minder dan 1/5de van de uitgaven. Een groot deel van het tekort eigen dienstjaar – 7,9 miljoen EUR – zou kunnen worden weggewerkt indien de 3,2 miljoen EUR die werd ingeschreven voor de financiering van investeringstoelagen en investeringen met eigen middelen, wat overigens een positieve maatregel is, zou worden vervangen door leningen.

De fractie feliciteert dus met reden de deputatie voor het bekomen resultaat en in het bijzonder danken we de eerste gedeputeerde, die de financiële en budgettaire operaties met vaste hand leidde en leidt. De fractie feliciteert en dankt ook graag de leden van het managementteam voor hun inzet, waarbij we maar al te goed beseffen dat de taakinvulling door allerlei nieuwe voorschriften geenszins minder complex is geworden. Aangaande de procedure van de begroting en begrotingswijzingen bepleit de fractie het snel doorschuiven van de controlefunctie van het Rekenhof, een federale instelling, naar de Vlaamse Gemeenschap.

Het invoeren van de methode van de organisatiedoelstellingen, operationele doelstellingen en de acties en op termijn de koppeling van de acties aan het budget, zou op zich kunnen bijdragen tot een grotere transparantie van het beleid. Dat is tenminste toch de bedoeling. Gezien de omvang van de opdracht, die geldt voor alle sectoren en voor alle initiatieven en gezien het aantal werkuren dat een behoorlijk aantal deskundige personeelsleden moet besteden om de complete opdracht voor te bereiden, uit te voeren en op te volgen sta ik persoonlijk wel enigszins sceptisch tegenover de duurzaamheid van deze operatie. En ik denk onwillekeurig terug aan het onderwijs waar we destijds verplicht werden om alle lessen om te gieten in schema's en uitgewerkte teksten. We moesten zelfs de vragen die we gingen stellen tijdens de les expliciet vermelden. Daarnaast moesten we met voldoende kleurtjes werken in de tekst zodat de inspectie direct zou kunnen zien hoe goed de voorbereiding van de lessen wel was gebeurd. Een dwaasheid – een zoveelste in de pedagogiek – maar ik heb de indruk, en ik spreek niet van een dwaasheid in deze, dat men toch een klein beetje overdrijft met het huiswerk dat men vandaag oplegt. Maar misschien is dat een beschouwing van iemand die niet meer mee is met de tijd, dat zou kunnen. De tijd zal uitwijzen of deze verplichting inderdaad duurzaam is.

In de praktijk hebben de geëngageerde beleidvoerders trouwens altijd en intuïtief zo een systeem van aanpak van de problemen toegepast. Bij de voorstelling van deze methode in een zitting van de Verenigde Commissies bevestigde de expert deze vaststelling. Ruwweg geschetst was er onvermijdelijk altijd eerst de fase van het zien of het zich opdringen van een probleem, vervolgens het nadenken over wat moest worden veranderd of opgezet en nadien diende het streefdoel en de opeenvolgende stappen naar de oplossing vastgesteld en geformuleerd te worden. Tenslotte was er het uitvoeren van het

voorgenomen plan. Zo hebben geïnteresseerde, geëngageerde bestuurders altijd al gewerkt. Lapidair gesteld – naar de woorden van een beroemde Vlaming – “zien, oordelen en handelen”.

Toegegeven, in de praktijk leidden al die overwegingen heel lang zelden tot een theoretische neerslag. Niemand schreef er een dik boek over hoe hij de problemen ging aanpakken. De tijden zijn veranderd en we zijn nu verplicht om anders te handelen. Het invoeren van de beleidsplannen is daarentegen wel al jaren een aanzet tot het systematiseren van de beleidsmethode, en dat is een goede zaak.

Ik neem aan dat ik niet alleen sta als ik opmerk dat het gevaar van een nutteloze bureaucratie, woordenkramerij en veel getheoretiseer voor de hand ligt. Het risico is niet denkbeeldig dat we zullen eindigen met een kleine bibliotheek van dikke dossiers die weinigen – al dan niet alleen achteraf – nog lezen, die na goedkeuring nog zelden uit de kast zullen geraken en die voor de verkozenen des volks nog minder duidelijkheid scheppen. Er ontbreekt bovendien een schakel, die uitgerekend – tenminste naar mijn bescheiden mening – wel meer klaarte zou scheppen, namelijk de jaarlijkse evaluatie van de acties die men opzet. Wat is er concreet aangepakt en vooral wat is er concreet bereikt? In het verleden heb ik hier reeds gepleit voor voortgangsrapporten, onder meer en meer bepaald in verband met de bebossingspolitiek. Ik neem dat als voorbeeld, niet omdat ik de betrokken gedeputeerde wil viseren, maar omdat het een zeer duidelijk voorbeeld is. Elk jaar lees ik in de krant dat er in Vlaanderen meer bos verdwijnt dan er bij komt. Als dit juist is, dan is al dat getheoretiseer vrij nutteloos. Na de overstromingen van enkele jaren geleden was er veel te doen over de deelbekkens, de deelbekkenbeheersplannen, de waterschappen en andere. Er moest veel gebeuren om nieuwe overstromingen te voorkomen. Ik betwist niet dat er veel gebeurd is, daarover gaat het niet, maar het lijkt me voor de raad niet oninteressant te vernemen wat op het terrein reeds concreet is aangepakt en uitgevoerd. Voor elk beleidsniveau of onderdeel ervan kunnen dezelfde twee vragen worden geformuleerd. Namelijk, "Wat is er concreet aangepakt?" en "Wat is er concreet bereikt?".

Het jaarboek – het deel cijfers en data – geeft maar een gedeeltelijk antwoord op de vraag naar evaluatie. Enigszins in strijd met deze suggestie, moet ik vaststellen dat de lagere besturen – provincies en gemeenten – zich nu reeds geteisterd weten door de vele geëiste studies en plannen. De sector Ruimtelijke Ordening levert terzake een goede illustratie met de vraag naar de MER, de RVR, de LER, de MOBER en andere. Ik wens de gedeputeerde proficiat omdat zij dat allemaal uit elkaar kan houden. Maar het is dus indrukwekkend als je ziet wat er de laatste jaren allemaal aan studies en plannen is bijgekomen. Wie een industriepark wil aanleggen in een gemeentebestuur kan starten voor jaren arbeid vooraleer er ooit één m³ beton wordt gestort in functie van de wegenis.

Abstractie makend van de ambtenaren en de deskundigen van de studiebureaus, die meestal al die studies opmaken, vraag ik me soms af hoeveel verkozenen des volks nog de tijd, laat staan de zin, hebben om wegwijze te worden en te blijven in al die plannen en omvangrijke en rijk gedetailleerde rapporten. Ik heb het dan over verkozenen die geen beroepspoliticus zijn en die niet op de een of andere manier rechtstreeks betrokken partij zijn. Dat wil zeggen, gemoeid zijn met het dossier omwille van het feit dat het gaat over hun gemeente, omwille van het feit dat je toevallig schepen bent van ruimtelijke ordening.

Ik weet niet of de collega's een zelfde toenemende machteloosheid ervaren ten overstaan van die snel toenemende omvang en complexiteit van sommige dossiers die we als raadsleden krijgen voorgeschoteld. Ik stel toch vast dat uitgerekend die dossiers in de raad nauwelijks een bespreking uitlokken. Dat zegt wat. Ik zeg daarmee niets verkeerd tegen wie dan ook want ik ben betrokken partij in deze. Ik kan het alleen maar vaststellen. Zonder de bijstand van professionele medewerkers wordt de opdracht loodzwaar indien we als verkozenen zo geïnformeerd mogelijk willen handelen. Indien de raad naar behoren – wat betekent met inzicht en kennis – wil functioneren, en indien de complexiteit van de dossiers verder zou toenemen, dringt zich voor de toekomstige raadsleden een ander statuut op. In Nederland heeft men die stap reeds lang gezet.

De innovatie die de strategische planning is en die vanaf 2008 werd ingezet, is slechts één van de ingrijpende beleidsbeslissingen die we als raadsleden ondergaan en waarmee we in 2010 vertrouwd zullen moeten geraken. Andere grote nieuwigheden worden de nieuwe rechtspositieregeling van het personeel en het nieuwe organogram. Gezien de consequenties ervan voor de honderden

DEBATTEN

personeelsleden die dagdagelijks de werking van de provincie verzekeren en voor het grootste deel het contact met het publiek voor hun rekening nemen, wordt het een bijzonder belangrijk agendapunt.

De herziening van het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan zal een andere zware opgave worden. De vorige keer – bij het aanvaarden van het oorspronkelijk structuurplan – is de raad gedurende vele maanden op diverse wijzen betrokken partij geweest, onder meer door de oprichting van een bijzondere en dus tijdelijke commissie ad hoc, met daaraan verbonden een zitpenning, Geachte Collega. Dat voor alle duidelijkheid. We mogen hopen dat dit ook nu het geval zal zijn.

Ingrijpend lijkt me ook de voorgenomen en reeds geactiveerde koerswending inzake het provinciaal patrimonium. In een ondertussen ver verleden stemde de raad in, ook ik, met een bijna jaarlijkse uitbreiding van het patrimonium. Ik denk aan de overname van zoveel scholen, dat is een bijzonder succesrijke operatie geweest waar ik 100% achterstond en sta, en ik hoop dat welke hervorming zich ook opdringt, wij minstens de centra voor volwassenenvorming zullen behouden als beleidsitem. Maar er was ook de “het Huis van...”-politiek.

Vandaag kondigt zich een omgekeerde beweging aan, namelijk het afstoten van een deel van het patrimonium, een versobering. Wat tot nu toe in dit verband is voorgedragen, kreeg de eenparige instemming van de raad. Hopelijk blijft dit zo. Tegelijk wordt er nagedacht en uitgekeken naar een “definitieve” oplossing voor de huisvesting van alle centrale provinciediensten. Toen het nog kon, heb ik destijds in een zitting van de eerste commissie voorgesteld om de beschikbare ruimte in het Zuid te vergroten door de aankoop of het huren van de ruimte die daar op dat ogenblik nog vrij en beschikbaar was. Het voorstel werd toen kortweg door de bevoegde gedeputeerde afgewezen. De oorspronkelijke idee van de totale centralisatie van de diensten, dat lag aan de basis van de bouw van het Zuid, bleek in de volgende jaren door de gemaakte keuze niet houdbaar. We wensen de deputatie alle wijsheid toe om een in zoveel mogelijk opzichten de beste oplossing te vinden. Mede in het licht van de noodzaak die zich nu opdringt is de verkoop of het ter beschikking stellen van gebouwen die voor het provinciaal beleid overbodig zijn geworden of gebouwen en instellingen waaraan anderen een nieuwe expansiegerichte toekomst kunnen geven, een verantwoorde politiek. Ik hoop dat dit voldoende duidelijk gezegd is. Misschien wil de deputatie terzake, namelijk bij de verkoop van het patrimonium, de oprichting van een bijzonder reservefonds nog eens overwegen? Namelijk een reservefonds in functie van de toekomstige realisatie van een nieuw provinciehuis of iets anders.

Een laatste bijzonder aandachtspunt voor ons als raadsleden in 2010 wordt uiteraard het zoveelste debat over de toekomst van de provincies. Al 20 jaar wordt dat zogezegde probleem vanuit een of andere hoek telkens weer op de politieke agenda geplaatst. Ik heb sinds ik hier in de raad zit nog nooit anders geweten dan een debat over de toekomst van de provincies. Een politiek item dat blijkbaar telkens bijzonder interesse opwekt. Amper is het kerntakendebat – al dan niet geslaagd, maar het heeft massa's energie gevergd, het heeft heel veel mensen veel doen vergaderen en heel veel ambtenaren in beslag genomen – dat onder vorige Vlaamse regering werd gevoerd achter de rug, maar wie of wat slaagt er in om het bestaan of de werking van de provincies nog maar eens ter discussie te stellen?

Ondertussen hebben sommige Vlaamse ministers beslist om meer dan voorheen de provincies bij het beleid te betrekken. Dat hebben we dus ervaren als raadsleden. De bevoegdheden en materies die wij hier kunnen behandelen zijn de laatste 10 jaar naar mijn mening spectaculair toegenomen. Dus ik stel vast dat er interesse is van de Vlaamse ministers voor het provinciaal niveau waardoor ze dus inherent het belang en het nut van het provinciaal niveau erkennen. Er is de erkenning geweest van de provinciale entiteit door de invoering van de provinciale kieskringen, er is de versteviging van het Provinciefonds geweest – een enorme decalage ten overstaan van het provinciefonds uit de Belgische tijd –, er is de fundamentele wijziging geweest van de toezichtbevoegdheid van de provincies, die terecht is afgebouwd en ondanks al die ingrepen ten gunste en ter versterking van de provincies wil “men” opnieuw werk maken van – wat zal het worden? – de hervorming, de afslanking of het afschaffen van de provincies.

Tegelijkertijd zijn er sommigen die onmiddellijk een alternatief voordragen in functie van of ter vervanging van die provincies. Je moet het maar meemaken in uw kort leven dat men afschaft en tegelijkertijd iets anders in de plaats stelt dat automatisch, als je het leest, minder democratisch zal zijn dan het provinciaal niveau.

Harde oordelen over de provincie worden uitgesproken door politici die amper dit bestuursniveau kennen. Herinner u de verbijstering van de provincialisten in hun contacten tijdens het kerntakendebat over de beperkte kennis van de ministeriële ambtenaren over de werking van de provincies. Laat staan dat dit ondertussen veranderd zou zijn. Die oordelen zijn hoogstwaarschijnlijk geïnspireerd door informatie over al dan niet vermeende aberraties die op provinciaal niveau zouden bestaan, of door de verhalen over de provincies zoals het was tijdens het ancien régime. Eén van de argumenten is bijvoorbeeld nog altijd de betuttelende rol van de provincies. Intussen leveren de kranten ons elke week informatie over zoveel andere dringender problemen waarmee de Vlaamse regering wordt geconfronteerd en we lezen statistische gegevens waaruit blijkt dat Vlaanderen internationaal minder goed scoort. Dat zijn dus problemen die Vlaanderen kan en moet oplossen en die veel dringender zijn.

"Vlaanderen zakt weg voor efficiëntie" uit de Standaard van 28 oktober. "De Vlaming is geen voorbeeldburger in die zin dat uiteindelijk het politiek bewustzijn van de Vlaming nauwelijks bestaat en dat hij bijzonder weinig aandacht heeft voor de werking van de diensten." Uit de Standaard van 4 oktober 2009: "Het institutionele moeras Brussel", met de opsomming van alle politieke instellingen die Brussel moeten besturen vandaag. Een artikel uit de Standaard van 29 oktober 2009. Dat zijn dus allemaal artikels van dit jaar. "Vlaanderen steeds minder topregio", dus waaruit blijkt dat wat een aantal parameters betreft, wij gewoon wegzinken in de internationale ranking. Maar ondertussen, ik heb hier nog iets, "Het Vlaams stedenfonds benadeelt kleinere steden en gemeenten", eveneens een artikel uit een krant van dit jaar. Met andere woorden, uit de krant kan je vernemen hoe het Vlaamse niveau – met alle respect, wij hebben het zeer gewenst – staat voor een reeks van grote en dringende problemen die veel meer aandacht vergen dan nog maar eens een discussie over het provinciaal niveau. Maar ik geef het toe, er kan vanzelfsprekend geen bewaar zijn tegen het wegwerken van wat mogelijks fout loopt of wat overbodig is. En het valt mij toch op deze namiddag dat diegenen die zo gekant waren tegen het Belgisch centralisme, die daar zo sterk tegen geageerd hebben, dat zij vandaag pleiten voor een Vlaams centralisme. Dat is toch een bijzonder merkwaardige vaststelling.

Ik zal niet verder op het thema ingaan, maar het treft me dat men van de paar honderd intermediaire bestuursinstellingen tussen de gemeenten en de regering uitgerekend het bestuur viseert dat als enige van de honderden bij algemeen stemrecht rechtstreeks wordt verkozen en dat als publieke instelling door de kiezers kan worden gecontroleerd en gesanctioneerd. Het enige van al die honderden. Tot nu toe is dat het enige dat men ter discussie stelt. Ik zoek tevergeefs naar het antwoord op de vraag welke democratische meerwaarde en welke meerwaarde voor de bevolking men zal hebben gerealiseerd door een terugdrijven, laat staan een afschaffen van de provinciale bevoegdheden.

De eventuele meeruitgaven voor Vlaanderen zullen voor de belastingbetalers niet gepaard gaan met een vermindering van lasten, dat kan gewoon niet. Wat de provincies nu aan steun verlenen aan zoveel instellingen, organisaties en burgers zal immers ten laste vallen van Vlaanderen, tenzij die ondersteuning zou wegvallen, wat geenszins een positief effect zou hebben. Het zou een mooie oefening zijn om in het voorliggende budget eens alle uitgaven te schrappen die niet strikt tot de werkelijke bevoegdheid van de provincie behoren en met andere woorden uitgaven die bij een inkrimping of een afschaffing van de provincies uiteraard ten laste van Vlaanderen zouden komen. De laatste weken is er helaas veel te doen geweest rond de problematiek van de fietspaden in Vlaanderen. Ik denk dat we met de fietspadenaanleg in Vlaanderen zoveel verder gevorderd zouden zijn, indien die bevoegdheid aan de provincies was overgelaten. Openbare Werken heeft heel lang, en ik spreek dus over het verleden, heel weinig aandacht gehad voor dat aspect van zijn opdracht.

Maar het probleem is nog altijd dringend voor Vlaanderen. Collega's, ik citeer opnieuw dezelfde krant met volgende artikels: "Waarom veel geld nog maar weinig fietspaden opleverden?" en "Er dient een tandje bijgestoken". Ik heb hier nog een artikel over een vergelijkend onderzoek van 3 fietslanden, namelijk Nederland, Denemarken en Vlaanderen. Vlaanderen komt daar als derde uit. En er staat nog veel meer in dat artikel. Een ander artikel heeft als titel: "Vlaamse fietsers wachten op 2 000 kilometer fietspad". Er is met andere woorden ter zake nog heel veel te doen, maar het is mijn overtuiging dat als men deze bevoegdheid aan Vlaanderen had gelaten, ik bedoel dus veel vroeger dan het kerntakendebat, de situatie er helemaal anders zou uitzien. Waarom? Wel, zoals de gemeentebesturen voelen de provincies onvermijdelijk direct de nood aan die op het terrein aanwezig is en ze voelen ook veel meer de druk van de bevolking. Maar als "men" toch ingrijpt, lijkt me het behoud van een open taakstelling essentieel om als provinciale raad echt zinvol te blijven.

DEBATTEN

Het blijkbaar eindeloze debat heeft gelukkig de provincies gedynamiseerd en ons verplicht meer werk te maken van de naamsbekendheid. Nooit voorheen zijn we zo nadrukkelijk in beeld geweest, letterlijk zelfs. De altijd weer opduikende idee dat de desinteresse of de aversie van de burger tegenover de politiek alles van doen heeft met de afstand tussen de politici en die burger – we lezen dat nog altijd regelmatig – is ronduit onzin. Nooit voorheen is er meer en beter gecommuniceerd en nooit voorheen hebben politici zo gepoogd om zelf de bevolking te contacteren. Denk maar aan de televisieoptredens, spreekuren, aanwezigheidspolitiek en aanspreekbaarheid. Iedereen die in de gemeentepolitiek staat wordt overbevraagd. Indien de waarneming correct is, ik bedoel dan die aversie van de burger ten overstaan van de politiek, moeten de oorzaken van de kwaal elders worden gezocht. Een goede zaak voor de zo broze democratie is die afkeer zeker niet.

Terugkerend naar het budget 2010 dringen zich enkele vragen op:

- Ik stel vast dat er geen inkomsten werden ingeschreven voor het dividend dat de Gemeentelijke Holding zou toekennen of toekent. Mogen we daarom besluiten dat onze deelname aan de kapitaalsverhoging in 2010 geen dividend zal opleveren? Of is het omgekeerd en mogen we met zekerheid uitzien naar het voorgespiegelde forse dividend van 13%?
- Abstractie makend van de normale indexatie, Collega Veys, van de APB en van de onroerende voorheffing bleven de belastingstarieven in deze provincie op het peil van 2001! Dat is dus ondertussen 8 à 9 jaar. Het zou natuurlijk ideaal zijn als we deze situatie konden aanhouden tot 2012. De vraag dringt zich op of dit mogelijk zal zijn.
- Onvermijdelijk wekt ook het dure engagement omtrent de Waalse Krook én het idee van een herlokalisatie van de provinciediensten, of minstens een verwerven van meer kantooruimte voor deze diensten, financiële zorgen. Of moeten we ons geen zorgen maken? Ik wil herinneren dat volgens het algemeen beleidprogramma ons investeringsniveau inzake nieuwe projecten tot 2012 geplafonneerd werd in functie van het niet laten stijgen van de provinciale schuldenlast. Welk concreet effect zullen de substantiële bijdragen tot de realisatie van de Waalse Krook op het budget en het uitbouwen van een nieuwe huisvesting voor de diensten hebben op de provinciale schuld? Zadelen we de volgende deputatie niet op met een onmogelijke opgave?

Of alle leden van de CD&V-fractie bij elk krediet dat in deze begroting is ingeschreven, bereid zijn tot een indianendans, betwijfel ik. Ze zeggen het mij niet, maar ik heb zo mijn twijfels. En ik neem aan dat deze veronderstelling ook geldt voor de leden van de andere fracties. Van sommige fracties weten we ondertussen met zekerheid dat het zo is. Toch is deze begroting in globo een stevige basis voor een goed beleid in 2010. Het 'tekort eigen dienstjaar' is beperkt en zal ongetwijfeld in de budgetrekening worden vervangen door een ruim overschot, wat we alleen maar kunnen toejuichen. Dat is trouwens het geval geweest in de 3 vorige budgetjaren. De schuldenlast neemt niet toe en de initiële lijst van de voor de bestuursperiode voorziene projecten kan verder worden afgewerkt. Alle verplichtingen kunnen worden voldaan (o.a. zeer belangrijk, de pensioenverplichting). Het financieel meerjarenplan voorziet tot en met 2012 een positief algemeen resultaat en dat zonder de aantasting van de reserve en daarbij is het ongetwijfeld positief effect van de volgende rekeningsresultaten uiteraard nog niet gekend. Collega Veys verwacht daarbij een overschot van 70 miljoen. Dank u, Collega! Laat ons hopen dat het zo is. Dat kan niet geïnterpreteerd worden als een verwijt. Het algemeen resultaat van dit budget bedraagt voor 2010 voorlopig 20 211 739 EUR, zonder een wijziging van de belastingstarieven.

Er zijn dus ruim voldoende redenen om dit voorliggende document te aanvaarden. Die positieve benadering belet geenszins dat nu de kans zich aandient om elk onderdeel van het budget uitvoerig te bespreken. Daarnaast zullen de collega's van de fractie vragen stellen en suggesties naar voren brengen omtrent een aantal al dan niet reeds voorziene kredieten. Wie twijfelt aan het nut van deze tussenkomsten moet eens kijken naar de jaarlijkse begrotingswijzigingen waarin precies een reactie op die tussenkomsten is verrekend of moet toch eens controleren hoeveel van de voorgestelde initiatieven die in de loop van de tijd naar voor gebracht zijn in deze raad op termijn een vertaling hebben gekregen in het beleid. Het is met vertrouwen in de deputatie dat de CD&V-fractie het voorgestelde budget 2010 zal aanvaarden.

Dank u.

Applaus

TOESPRAAK NAMENS OPEN VLD

De heer Beke

Geachte Voorzitter, Gouverneur, Gedeputeerden, Collegae,
 Het doet ons genoegen te zien dat de beleidsopties die we in 2006 genomen hebben in de loop van deze legislatuur steeds meer gestalte krijgen in het gevoerde en te voeren provinciale beleid. Dit door onder meer een strikte budgetbeheersing. Dit impliceert uiteraard niet dat één en ander voor verbetering vatbaar is, maar dat is nu eenmaal inherent aan ons democratisch functioneren. Straks meer hierover.

Maar nu eerst de cijfers.

De gewone ontvangsten in 2010, rekening gehouden met de vermoedelijke boni van 2009, bedragen 266 209 400 EUR. De gewone uitgaven worden begroot op 245 997 661 EUR, wat rekenkundig resulteert in een batig saldo van 20 211 739 EUR. Voor het eigen dienstjaar zijn de gewone ontvangsten begroot op 229 388 450 EUR. De uitgaven zijn begroot op 237 345 521 EUR. Dus een mali van 7 957 071 EUR. Dat betekent een daling van ruim 1,8 miljoen EUR tegenover 2009.

Het resultaat is dus beter en biedt op termijn wellicht uitzicht op een strikt evenwicht. En dit, met een fiscaliteit die onveranderd is gebleven sinds 2000.

De gewone ontvangsten blijven quasi ongewijzigd in vergelijking met het budget 2009. De gewone uitgaven dalen met ruim 1,8 miljoen EUR ten opzichte van 2009. Het provinciefonds bedraagt bijna 9% van onze totale ontvangsten. De vraag stelt zich, wanneer het aandeel ervan zou gewijzigd worden, hoe wij dat zullen opvangen? Eerder naar de uitgavenzijde of naar compenserende inkomsten? Dat is vandaag een open vraag.

De overdrachten bedragen ongeveer 22% van de uitgaven, in vergelijking met vorig jaar is dat een stijging van 1,4 miljoen EUR, met over de periode 2007 tot 2010 zelfs een toename van ongeveer 19%. Hierbij is het van groot belang dat de door de provincie gesubsidieerde projecten bijdragen tot een grotere zicht- en herkenbaarheid van de provincie. Ik kom hier later nog op terug.

Wij blijven vragende partij voor een effectieve – zoals in het beleidsprogramma 2007-2012 staat – driejaarlijkse doorlichting van de overdrachten, alsook een financiële doorlichting bij nieuwe initiatieven. Een soort financieel effectenrapport. Het reserveren van meer middelen voor autofinanciering – wat past in het verder beheersen van de provinciale schuldpositie – juichen we toe.

De buitengewone begroting is sluitend. Er worden voor 36,7 miljoen EUR in investeringsuitgaven voorzien. De meest in het oogspringende zijn de voorzieningen voor een nieuw provinciehuis (4,4 miljoen EUR) en de realisatie voor een bijkomend museumgebouw in Velzeke (3,8 miljoen EUR). Belangrijk hierbij is de kritische analyse van deze en andere investeringsprojecten.

Ik denk hier bijvoorbeeld aan de mogelijke realisatie van een nieuw provinciehuis waarbij de meerwaarde van de aanwezigheid in het stadscentrum niet onderschat mag worden: voor de visualiteit, de bereikbaarheid, de plaatselijke handelszaken enzovoort. Het project zit weliswaar nog in een verkennende fase, maar de verdere uitbouw van de site Gent-Zuid – ik heb het daarnet ook gehoord bij collega Liebaut – moet eveneens bestudeerd worden. De Vlerick Management School barst uit zijn voegen. Misschien kunnen we voor het seminarie een duurdere erfpacht afsluiten, waardoor wij ook middelen ter beschikking krijgen. Het huidige auditorium kan eventueel omgebouwd worden tot een moderne raadzaal. Het nabij gelegen nieuwe project Waalse Krook biedt ook ruimte aan een nieuw auditorium. Dit zijn slechts enkele gedachten, maar laten we kritisch en creatief denken.

Laat ons ook bij investeringen in nieuwe provinciale infrastructuur de noodzaak en omvang ervan afwegen aan een functioneler gebruik van de reeds aanwezige provinciale infrastructuur.

Ook voor 2010 blijven de belastingstarieven ongewijzigd. Hierdoor heeft Oost-Vlaanderen de laagste belastingdruk van alle Vlaamse provincies, en we mogen daar trots op zijn. En toch voeren we een goed en toekomstgericht beleid. Het is ook een liberaal streefdoel.

DEBATTEN

Voorzitters, Collegae,

Momenteel zijn we halfweg de legislatuur. Dit is het moment bij uitstek om na te gaan hoever we staan met de uitvoering van het bestuursakkoord. Onze fractie heeft reeds meermaals gesteld dat regiomarketing meer dient te zijn dan alleen een nieuw logo. Wij vinden de tijd rijp voor fase twee en willen hierbij vragen dat dit project – als een hefboom voor ons beleid – zo breed mogelijk wordt opgevat. We vragen met andere woorden om ons niet alleen naar de Oost-Vlaming te richten. Onze provincie verdient ook uitstraling buiten de provinciegrenzen en ook zelfs buiten de landsgrenzen, in Europa en in de wereld. De landsgrenzen liggen dichtbij, ook naar Nederland met onder andere Zeeland. Wij dienen in de aangrenzende gebieden ook de nodige uitstraling te brengen.

Dit geldt voor verschillende beleidsdomeinen. Ik noem economie, toerisme, cultuur (denk hierbij aan de “Culturele Ambassadeurs”, de Waalse Krook, het Bijloke Muziekcentrum, ...), de sportsector (denken we hierbij aan de Gentse Zesdaagse, de Ronde Van Vlaanderen, maar ook aan andere wielervedstrijden met internationale uitstraling, en ook evenementen als de Gentse Feesten, het Ros Beiaard in Dendermonde, de Floraliën, Accenta en straks de Olympische Spelen. Het zijn belangrijke opportuniteiten voor de uitstraling van onze provincie. De Noord-Oost relatie maar ook de Noord-Zuid relatie, TV Provincie en straks door de digitale verslaggeving van de raad- en commissiezittingen, kunnen we onze provincie sterker onder de aandacht brengen.

Kortom, het regiomarketingplan moeten we als een hefboom gebruiken, niet alleen om herkend en erkend te worden, maar vooral om een concrete en duidelijke bovenlokale meerwaarde te creëren. Regiomarketing is dus een zaak voor en van ons allemaal ...

Laten we nu de verschillende beleidsdomeinen overlopen.

De strategische doelstellingen en de beleidsnota 2010 geven een vrij goed inzicht in de diverse beleidsdoelstellingen. Ze zijn stuk voor stuk de moeite waard om hierover een debat te voeren. Tijdens de verdere besprekingen zullen mijn fractiecollegae dan ook bepaalde aspecten ervan verder uitdiepen. Ik zal mij beperken tot enkele accentpunten.

Landbouw en plattelandsbeleid

In het kader van Leader methodiek vinden er innovatieve projecten voor plattelandsontwikkeling plaats. Het inzetten op de verruiming van de kennis sluit aan bij een belangrijke strategische doelstelling, namelijk het uitbouwen van expertise en die ter beschikking stellen. Daarin past de verdere ondersteuning van kenniscentra.

Met de deelname aan de Floraliën 2010 wordt de sierteeltsector – wat toch nog steeds een belangrijke economische sector in onze provincie is – extra gepromoot. Dat kadert ook in de doelstelling van ons regiomarketingplan.

Economie, middenstand en stedenbeleid

De economie is de motor van onze maatschappelijke ontwikkeling, maar ook andere sectoren – o.a. de non-profitsector – dragen bij tot die economische ontwikkeling. Denken wij ook aan de sociale tewerkstelling. Het ecologische gegeven, de financieel economische crisis, de vergrijzing, de zware loonkost en onze economische positie in de zich wijzigende wereld om er maar enkele te noemen, het zijn de uitdagingen vandaag de dag.

Wil onze provincie een welvarende regio blijven, dan moeten we rekening houden met deze uitdagingen en onze economische troeven ten volle uitspelen. De provincies hebben in tegenstelling tot andere bestuursniveaus in de economische sector vooral een ‘faciliterende’ rol te vervullen. In onze strategische doelstellingen wordt dit geconcretiseerd. Wij moeten volop inzetten op ‘groene’ economie, waarbij kennisontwikkeling, innovatie en het duurzaamheidsprincipe hefbomen zijn. Wij beschikken in Oost-Vlaanderen over uitstekende troeven: onze ligging, de infrastructuur, de havens, de kennis van de Universiteit Gent en van de hogescholen, de grootstedelijke vitaliteit van onze hoofdstad Gent en verder onze instellingen zoals de POM, EROV, en onze economische administratie. Alsook een economisch netwerk gedragen door organisaties als VOKA en UNIZO. Er zijn ook de Resoc’s, de streekplatformen en andere sociaal economische actoren, dat is misschien wat van het goede teveel.

Dan is er de ingewikkelde regelgeving (de MER's, de RVR's, de LER's, de MOBER's). Er is ook de PROCORO. Collega Liebaut zinspeelde daar ook op. We mogen ook de actiegroepen en de Raad van State niet vergeten. Onze economie ontwikkelen is een moeilijke opdracht geworden, en vooral een permanente evenwichtsoefening. Natuurgebieden en landschapsparken in goede nabuurschap met economische activiteiten, het moet kunnen. Het is op zich een innovatieve uitdaging.

Wij steunen het provinciebestuur en de gedeputeerde in zijn doelstellingen om Oost-Vlaanderen als welvarende regio te handhaven door het uitbouwen van Oost-Vlaanderen als kennis- en logistieke topregio.

Ruimtelijke ordening en stedenbouw

Aansluitend bij het vorige is een goede ruimtelijke structuurplanning essentieel. Een gedeeltelijke herziening van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, wellicht in 2010, zal zijn doorwerking moeten krijgen op het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan. Hierbij is het belangrijk te overwegen of nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen, opportuniteiten en problemen een doorvertaling moeten krijgen in het Provinciaal Structuurplan. Hierin moet een goede basis worden gelegd voor de gewenste economische en maatschappelijke ontwikkeling voor de komende jaren.

Internationale relaties

Europa is een belangrijke hefboom om de welvaart en het welzijn van de Oost-Vlaming te vergroten. Het verheugd ons dat het provinciebestuur dit snel heeft ingezien. De deelname aan de diverse Europese gebiedsgerichte en veelal grensoverschrijdende programma's moet een belangrijke doelstelling blijven. Het informeren van burgers over Europa via het 'Informatiepunt Europa Direct' is een goed beleidspunt.

In de internationale samenwerking buiten het kader van de EU vervullen we reeds een bescheiden maar toch interessante rol en dit met een economische finaliteit. In die geest past ook onze deelname aan de wereldtentoonstelling 2010 in Sjanghai. Thematische samenwerking, milieu, nieuwe energie, land- en tuinbouw, en het realiseren van permanente aanwezigheid moet er op gericht zijn Oost-Vlaanderen ook als investeringsregio te promoten. Onze Noord-Zuid samenwerking kan wellicht in de doelstellingen van onze Noord-Oost relatie een nieuwe inspiratiebron vinden.

Onderwijs

Los van het debat of onderwijs organiseren een provinciale taak is, zetten wij in op "flankerend onderwijs" met als hoofddoelen:

- het bevorderen van gelijke kansen in het leerplichtonderwijs,
- het stimuleren van het levenslang leren via het volwassenenonderwijs,
- het verbeteren van de band tussen het onderwijs en de arbeidsmarkt.

Samen met het bevorderen van de samenwerking tussen de verschillende onderwijsnetten en andere onderwijsgerelateerde actoren geeft de deputatie invulling aan een nieuwe (kern)taak. Hier werd dus reeds goed werk geleverd door de bevoegde gedeputeerde. De evolutie is positief en mag zeker niet afgebroken worden.

Recreatiedomeinen

Mijn fractie onderschrijft de vooropgestelde doelstellingen voor de recreatiedomeinen:

- Het maximaal inzetten op de herkenbaarheid van de provincie door onder andere het verder uitbouwen van evenementen die de uitstraling van de provincie vergroten.
- Het aanbod optimaal afstemmen op de behoeften van de klanten.
- Het verhogen van de natuurbeleving, de biodiversiteit en aandacht voor het educatief aspect.
- De beheerstoepassing volgen de principes van duurzaamheid.

Dat zijn dus elementen die wij ten volle kunnen ondersteunen.

Water

Het integrale waterbeleid coördineren en dit maximaal toepassen op het beheer van de onbevaarbare waterlopen zijn waardevolle doelstellingen. Maar waterwegen zijn ook een landschappelijk, recreatief en ecologisch gegeven. Wij vragen het verder uitbouwen van een wandelnetwerk met informatie over de waterlopen.

DEBATTEN

Mobiliteit

Nu wij onze provinciale wegen hebben overgedragen, komt er meer ruimte en middelen vrij om andere mobiliteitstaken inhoud te geven. Wij steunen de vooropgestelde mobiliteitsdoeleinden en vullen aan:

- Oost-Vlaanderen als fietsprovincie op de kaart zetten is een heel belangrijke doelstelling.
- Het verder realiseren van fietsroutenetwerken, gecombineerd met andere recreatieve- en natuurbelevingsmogelijkheden.
- We vragen ook aandacht voor het ondersteunen van goed onderhouden fietspaden en het verhogen van de fietsveiligheid – in de voorbije tijd zijn we daar ook op een vreselijke manier aan herinnerd – door het aanleggen van de weg afgescheiden fietspaden, ook fietseducatieve initiatieven voor jongeren verdienen de nodige aandacht.
- Het bevorderen van duurzame vervoermiddelen.
- Het ontwikkelen en realiseren van een trage wegennetwerk.
- Een grotere betrokkenheid nastreven bij het ontwikkelen van een toekomstgericht openbaar vervoersnetwerk in onze provincie.

Energie

Alternatieve energie implementeren in het eigen patrimonium is een goede doelstelling, het sensibiliseren rond rationeel en alternatief energiegebruik, het geven van subsidies aan energiesoepbedrijven, het zijn allen toekomstgerichte doelstellingen die onze steun genieten.

Cultuur

Voor 2010 worden in de kunst- en cultuursector verschillende waardevolle initiatieven geconsolideerd en verder ontwikkeld. Evenwel moeten we opletten dat bij het hanteren van het mechanisme van Ad-Hoc subsidiëring en het soms ontbreken van een grotere samenhang en een coherenter beleidsvisie kan leiden tot het ontsporen van het beoogde beleid. Dat kan niet de bedoeling zijn! Laat ons de middelen en de eigen culturele infrastructuur maximaal inzetten om onze eigen doelstellingen te realiseren. Cultuur kan als geen andere sector bijdragen tot de uitstraling van onze provincie. Innovatie kan ook hier bijdragen tot duurzaamheid en sociaal economische ontwikkeling. Tijdens het cultuurdebat zullen we hier verder op ingaan.

Leefmilieu

De sector leefmilieu is bij uitstek een oefening in het zoeken naar evenwichten. De zorg voor het ecologische aspect, maar ook met een oog op de verdere maatschappelijke ontwikkelingen. Soms primeert de natuur, soms het economisch aspect en vaak het compromis van beiden. Bij de geformuleerde strategische doelstellingen staan daartoe interessante uitgangspunten.

Sport

Onder het motto 'Puur voor de sport' investeert de provincie in gezondheid en dit door het promoten van sport- en bewegingsactiviteiten, het bieden van logistieke, kwalitatieve en financiële ondersteuning aan sportorganisaties en het investeren in sportinfrastructuur. De provincie heeft reeds een belangrijke sportinfrastructuur ten dienste van de Oost-Vlaming. Wij zijn dus goed op weg om van Oost-Vlaanderen dé sportprovincie te maken.

Het mag gezegd, door de golfsport heeft ons domein Puyenbroeck bekendheid verworven ver buiten onze provinciegrenzen heen. Heet van de naald: Golf Puyenbroeck heeft zopas van de golffederatie een label gekregen voor de goede jeugdopleiding die ze realiseren. Ze werd geselecteerd uit tientallen domeinen. Dat kan als opsteker gelden en ook als voorbeeld naar andere openbare besturen.

Het organiseren van één loket in het provinciale sportcentrum Puyenbroeck voor het overdekte zwembad en de bestaande sporthal en het breder openstellen van de cafetaria is een goede zaak voor alle bezoekers. Goed nieuws is dat in 2010 de mountainbikenetwerken Waasland en Zuid Oost-Vlaanderen officieel geopend worden en dat het netwerk Meetjesland wordt ontwikkeld en zal kaderen binnen een Europees mountainbikenetwerk.

Uitdagend is dat samen met de stad Gent er in 2010 een campagne zal opgestart worden ter promotie van de geselecteerde Oost-Vlaamse sportinfrastructuur in het kader van een ideale trainingsuitvalbasis voor de Olympische Spelen en Paralympics 2010 in Londen.

Welzijn en gezondheid

Het bevorderen van een actieve en gelijkwaardige maatschappelijke participatie, een gezondere samenleving en een toegankelijker en meer aangepaste hulpverlening is een nobele beleidsdoelstelling in de sector welzijn en gezondheid. Een intermediaire invulling daarvan is niet zo vanzelfsprekend. Maar met initiatieven zoals PISAD en het ondersteunen en stimuleren van netwerking, leveren wij hier zinvolle bovenlokale bijdragen. De vergrijzing van onze bevolking, de armoedebestrijding en de diversiteit zijn recente uitdagingen. Over de Noord-Zuid relatie sprak ik reeds, dus ik moet er nu niet verder op ingaan. Voor het Zorgcentrum Lemberge moeten we verder werken aan een goede oplossing dat een solide, of doortimmerd, beheer biedt met waarborgen voor residenten, personeel en het pluralistische karakter van deze instelling.

Toerisme

Door het verder ontwikkelen van het toerisme en de recreatie realiseren wij diverse doelstellingen: de promotie en uitstraling van onze provincie en het bevorderen van het economische leven. Een goede samenwerking tussen Toerisme Oost-Vlaanderen en de dienst Economie dient verder gerealiseerd te worden. Het ontwikkelen van het watertoerisme moet mede één van de prioritaire beleidsdoelstellingen worden.

Personeel

De gemaakte beslissingen voor personeelsbeheersing aan het begin van de legislatuur worden gehandhaafd. Dat belet niet dat op enkele kritische plaatsen wat bijsturing nodig zal zijn. Zoals de eerste gedeputeerde reeds zei, leidt een recente CAO voor lokale en regionale besturen naar de opstart van een 2de pensioenpijler voor contractueel personeel. Het stemt ons blij dat het provinciebestuur zich geëngageerd heeft om deze CAO, van zodra ze uitvoerbaar is, onverkort uit te voeren.

Voorzitter, Collegae,

Samenvattend kunnen we stellen dat wij een gezond financieel beleid voeren op basis van een lage fiscale druk en een effectieve uitgavenbeheersing. We voeren een sterk beleid, met liberale aandachtspunten zoals meer tewerkstelling, de uitdagingen van de vergrijzing aanpakken, een gezond evenwicht behouden tussen economie en ecologie, antwoorden bieden aan het mobiliteitsvraagstuk, het ruimtelijk gegeven, de verkleuring van onze maatschappij, de menselijke waardigheid en de Europese en internationale uitdagingen.

Er blijft ook nog het debat over de "interne Vlaamse staatsorganisatie" en de preciaire status van het provinciale bestuursniveau. Een debat dat wij actief en onbevangen moeten voeren. De provincies zitten, naar mijn mening, gekneld tussen drie polen: een "imagoprobleem", een "Vlaams administratie probleem" en vooral een "politiek probleem". Ik blijf erbij dat het resultaat van het debat sterk zal bepaald worden door het politieke aspect ervan. Meer nog dan in het verleden moeten ook de raadsleden betrokken worden in dit debat. Provincies zijn immers te weinig gekend als een bovenlokale politiek- democratische instelling.

Collega Liebaut heeft daarnet daarover ook een aantal beschouwingen gegeven, net zoals collega Veys, maar ik kan daar kort in zijn. Ik heb het collega Veys al gezegd, als hij teksten citeert moet hij de juiste teksten citeren. Verder ga ik daar met hem niet over discussiëren want ik vrees en denk dat hij de komende weken heel veel werk zal hebben in zijn eigen partij, als ik de kranten vanmorgen goed heb gelezen.

Collega Liebaut zei dat men reeds jaren bezig is met dit dossier. En dat is correct. Ik was reeds in 1978, lang voor ik provincieraadslid was, betrokken bij een studie van de toenmalige "Interprovinciale Cultuurraad voor Vlaanderen" over de toekomst van de provincies. Als gewezen voorzitter van de VVP was ik nauw betrokken bij het kerntakendebat. Ik mag zeggen dat er weinig alternatieven zijn voor de provincies. Ik heb het dan over alternatieven die tenminste een maatschappelijk draagvlak hebben en ook voldoende politiek gesteund worden. We hebben te kiezen. Ofwel worden ze vervangen door "Vlaamse administraties", dus door Vlaams centralisme, ofwel worden hun bevoegdheden overgedragen aan de gemeenten. Ik vrees dat die laatste geen vragende partij zijn om het lokale draagvlak te vergroten. Ik denk dat het eerder zal gaan naar een zwaardere Vlaamse centralisatie en of Vlaanderen daarmee gediend is, is voor mij ook de vraag. Aan collega Liebaut, die zinvol sprak, kan ik alleen maar vragen dat

DEBATTEN

zijn partij en vooral minister-president Peeters, hun politieke verantwoordelijkheid nemen en het gezonde verstand laten zegevieren.

Voorzitter, Gouverneur, Gedeputeerden, Collega's,

Ik heb namens mijn fractie de zaken verwoord die vooral onze aandacht wekken. Mijn collega's uit de fractie zullen in het verdere debat dieper ingaan op de diverse beleidsaspecten. Ook in de meerderheid hebben de verschillende fracties hun standpunten, kritische vragen en voorstellen. Ons beleid dient als een symfonie te zijn, het streven naar een harmonisch geheel, waarbij elke actor zijn specifiek instrument bespeelt. Open VLD heeft haar "blauwe klankkleuren". Wij willen vanuit onze liberale waarden en beginselen het provinciale beleid verder inhoud geven, wat men er ook van moge zeggen en denken. De mensen zijn niet vies van de politiek, als wij er maar in slagen een zinvol antwoord te geven op de vragen die ze hebben. Met andere woorden: "De provincie dicht bij u". De provincieraad is en blijft bij uitstek het democratisch politieke forum om op bovenlokaal niveau het permanente politieke debat te voeren. Politiek is ook conflict in de betekenis van "verschil van mening, de botsing van de gedachten", "Le choque des idées". Hieruit ontstaat dan energie en creativiteit, dat leidt tot innovatie en uiteindelijk naar realisaties in harmonie. En in die geest van harmonie, en met waardering voor het geleverde en vooral de nog te leveren inspanningen, zal mijn fractie dan ook het beleidsprogramma en het daarbij horende budget goedkeuren.

Applaus

TOESPRAAK NAMENS SP.A + VL.PRO

Mevrouw Van der haeghen

Geachte heer Voorzitter, Mijnheer de Gouverneur, leden van de Deputatie, Collega's, Vorig jaar heb ik mijn tussenkomst geopend met de vaststelling dat – na de geleverde inspanningen in het begin van deze legislatuur – er een gezonde begroting voorlag. Ook nu weer toont het rekeningresultaat 2008 aan dat een strikte budgetbeheersing budgettaire beleidsruimte kan creëren.

Zo zal de gunstige rekeninguitslag 2008 in 2010 aangewend worden om bijkomende middelen te voorzien voor onder andere de financiering van de investeringen met eigen middelen, de wereldtentoonstelling in Sjanghai, de Ros Beiaardommegang, de Waalse Krook – waar ik verder in mijn tussenkomst nog eens op terugkom – kortom, projecten met een belangrijke uitstraling in functie van de Oost-Vlaamse identiteit of in het kader van regiomarketing.

In het kader van die regiomarketing lanceerde de provincie Oost-Vlaanderen dit jaar met een heuse imagocampagne haar nieuw logo en slagzin "De provincie Oost-Vlaanderen, voor ieder van ons". Het is aan deze slagzin dat ik mijn tussenkomst zou willen ophangen.

De paradepaardjes van de begroting 2010 – de belangrijke, nieuwe projecten die het provinciebestuur voor ogen heeft voor volgend jaar – zijn ontegensprekelijk gericht op een groot publiek, op ieder van ons. Met haar deelname aan de wereldtentoonstelling in Sjanghai, zal de provincie zich kunnen tonen aan de rest van de wereld. Dichter bij huis is het provinciebestuur consequent aanwezig als partner in vrijwel alle projecten in de culturele of socioculturele sfeer die zich richten naar de brede lagen van de bevolking. In 2007 waren we één van de drijvende krachten achter de aankomst van de Ronde van Frankrijk in Gent. Dit jaar stond vooral in het teken van onze eigen viering "40 jaar Puyenbroeck".

In de begroting voor 2010 voorzien we een substantiële financiële ondersteuning van hét volksevenement van het jaar: de Ros Beiaardommegang in Dendermonde. Daarnaast nemen we ook deel in het Gentse bibliotheekproject aan de Waalse Krook en aan de omvorming van het Casino tot een nieuwe cultuurtempel in Sint-Niklaas.

In de marge wens ik toch nog eventjes stil te staan bij de ontwikkeling van de multimediale site 'Waalse Krook'. Inmiddels werd de cvba opgericht die de leiding en verantwoordelijkheid neemt en als bouwheer optreedt. Ik vermeld het hier nog eens uitdrukkelijk dat ons bestuur een duidelijk engagement heeft opgenomen, het is dus niet meer dan logisch dat dit ook wordt erkend bij elke externe-interne

communicatie terzake! De financiële draagkracht van het project is er mede door ons bestuur, we moeten niet verlegen zijn om dat af en toe eens op te werpen. Niet waar, Mijnheer de eerste Gedeputeerde?

Door haar medewerking aan deze evenementen en aan al die honderden andere kleine manifestaties en projecten waarin we mee investeren, maakt het provinciebestuur inderdaad duidelijk dat we daar zijn waar de Oost-Vlamingen ook zijn en dat we steun geven aan de initiatieven die de mensen zelf ook belangrijk vinden. Misschien moeten we in de spirit van dat laatste, en om onze provincie verder als sportprovincie op de kaart te zetten, ook eens durven nadenken om eventueel te participeren – ik laat in het midden op welke wijze – aan de bouw van het nieuwe voetbalstadion in Gent. Collega De Loor bracht dit reeds onder de aandacht van de bevoegde gedeputeerde: we zijn inderdaad niet gevraagd, maar wat staat ons in de weg om de denkoefening te maken?

"Voor ieder van ons" heeft voor ons als socialisten echter ook nog een andere betekenis. Het betekent dat we als overheid een bijzondere aandacht en verantwoordelijkheid hebben voor de mensen die het moeilijk hebben in onze samenleving. Zij die door ziekte of door ouderdom, door hun afkomst of hun inkomenssituatie het moeilijk hebben om te krijgen waar ze recht op hebben: een behoorlijke huisvesting, een job, voldoende kansen in het onderwijs, een betaalbare vrijetijdsbesteding. Ook voor deze mensen moet de provincie een betrouwbare partner zijn. Niet de enige partner, maar wel diegene die hen samen met de gemeenten en de OCMW's, met de Vlaamse en de federale overheid, met de scholen en met de verzorgingsinstellingen, met professionelen en vrijwilligers het uitzicht geeft op een menswaardig bestaan.

De begroting 2009 werd opgemaakt op een moment dat de financiële crisis aan het overslaan was van de Verenigde Staten naar Europa. Op het moment dat we de begroting in december 2009 gestemd hadden, werd het stilaan duidelijk dat de financiële crisis ook zou leiden tot een economische terugval en recessie. Vandaag mag de recessie volgens de economen dan misschien wel over zijn, de gevolgen zijn nog altijd voelbaar. Duizenden Oost-Vlamingen die tot voor een jaar werk hadden, hebben er nu geen meer of zien hun tewerkstelling nog steeds bedreigd.

Uiteraard kan de provincie de crisis niet oplossen. Wat we wél zouden mogen verwachten, is dat in tijden van crisis de provincie meer aandacht heeft voor de mensen die het moeilijk hebben. En als we de begroting 2010 aftoetsen aan dat criterium, dan is het beeld toch zeer wisselend. Op sommige terreinen proberen we wel degelijk meer kansen te creëren voor de zwaksten in onze samenleving:

- Zo is het een goede zaak dat de middelen die vrijgekomen zijn uit de overdracht van de provinciewegen, voor een belangrijk deel gebruikt worden om het fietspadennetwerk in onze provincie te verbeteren en om samen met de gemeenten de voet- en buurtwegen te herwaarderen. Met andere woorden: om de positie van de zwakke weggebruikers – die vaak ook de sociaal zwakkeren zijn – te verbeteren.
- In het onderwijsbeleid zien we een vergelijkbare beweging: de betere financiering van het provinciaal onderwijs maakt het mogelijk om meer middelen in te zetten voor projecten om gelijke onderwijskansen te bevorderen in alle scholen.
- Ook in de begroting over welzijn vinden we een aantal intenties die onze volle steun wegdragen. Het potje voor de subsidiëring van projecten opvoedingsondersteuning groeit van 28 800 EUR naar 50 000 EUR – herinner u mijn toespraak van vorig jaar, waarin ik aanklaagde dat de 23 000 EUR die voor het eerst voorzien waren in de begroting 2008 absoluut niet opwogen tegen de grote vraag naar projectmiddelen vanuit deze relatief jonge sector – en er worden ook meer middelen voorzien voor projecten gezondheidsbevordering en voor intergemeentelijke drugspreventie. Ook de blijvende structurele ondersteuning aan vzw De Eenmaking die als kernopdracht heeft maatschappelijk kwetsbare groepen op weg te helpen naar de (drug)hulpverlening, blijf ik waarderen.
- Wat het intern personeelsbeleid betreft, stellen we met genoegdoening vast dat er voor het eerst middelen worden gereserveerd voor een tweede pensioenpijler voor de contractuele ambtenaren. Op die manier neemt de provincie ook haar verantwoordelijkheid voor de zwakkere groepen binnen het eigen personeelsbestand. Ik kom hier nog op terug wat verder in mijn tussenkomst.

Collega's,

Had het wat meer mogen zijn? Natuurlijk! Binnen de globale welzijnsbegroting blijft het voor de bevoegde gedeputeerde moeilijk om nieuwe accenten te leggen en daar ook de nodige middelen voor te vinden. In mijn tussenkomst van vorig jaar heb ik hem uitgenodigd om na te gaan of er in het grote bos van

DEBATTEN

welzijnsinitiatieven niet een paar bomen gesnoeid konden worden of er minstens enkele drastisch in te korten. Als ik de begroting 2010 lees, dan heb ik de indruk dat deze oefening nog niet gemaakt is, of zich op zijn minst nog niet vertaald heeft in begrotingscijfers. Collega Dursun Alici zal in haar tussenkomst over de welzijnsbegroting trouwens een treffende illustratie geven van hoe dit schuiven van middelen binnen een gesloten enveloppe nefaste gevolgen heeft, in casu voor de projecten rond ouderenmisbehandeling.

In mijn tussenkomst van vorig jaar had ik het ook over de noodzaak om als provincie meer te investeren in de sociale economie. Mensen die enigszins vertrouwd zijn met deze sector weten dat de sociale economie voor veel mensen geen opvangnet is of een tijdelijk opstapje naar een job in de commerciële of private sector. Voor de meeste werknemers biedt de sociale economie het uitzicht op een volwaardig arbeidscontract van onbepaalde duur, voor een job waarvan de productiviteit of het rendement misschien iets lager ligt dan in de privésector, maar die aangepast is aan hun mogelijkheden en waarin ze de begeleiding vinden die ze verdienen.

Ik weet dat de deputatie en het MAT de afgelopen jaren reeds een aantal discussies hebben gevoerd over meer sociale economie in ons provinciaal beleid, om de Oost-Vlaamse gemeenten daartoe te stimuleren en om eventueel zelf het initiatief te nemen een sociale werkplaats op te richten. Ik spreek me niet uit over welke keuzes er precies gemaakt moeten worden, maar ik vraag wel dat de deputatie in 2010 de knopen doorhakt die tot meer sociale economie in ons beleid moeten leiden, vooral door een nog grotere samenwerking met bestaande initiatieven.

In 2009 hebben we het 40-jarig bestaan van ons provinciaal domein Puyenbroeck gevierd met een aantal extra evenementen: een golfwedstrijd, boombal, een prehistoriefuif, een sterrenwandeling en een slotfeest met volkskermis en optredens. Al deze extra activiteiten samen lokten maar liefst 18 000 bezoekers naar het domein. Ik hoop dat uit dit succes inspiratie kan worden geput om het evenementenaanbod blijvend te verruimen en een zo breed mogelijk publiek aan te spreken.

Ook het feit dat – ondanks het overaanbod aan halloweenactiviteiten – het halloweenfeest op Puyenbroeck dit jaar mede dankzij een heel democratische toegangsprijs ruim 6 000 bezoekers wist te lokken, bewijst dat we daar op het goede spoor zitten.

In onze domeinen is er niet enkel aandacht voor recreatie, ook de educatie is er ruim te genieten. Het uitgebreide educatief aanbod krijgt er de vernieuwde vaste tentoonstelling in Het Leen bij, die begin 2010 geopend zal worden.

Als Gentenaar en cultuurliefhebber in de breedste zin juich ik ook de ondersteuning van de Handelsbeurs en het Bijloke-muziekcentrum toe. De Bijloke wordt in 2010 zelfs bijkomend structureel ondersteund. De Bijloke wil een open, veelzijdig, internationaal, toonaangevend muziekcentrum zijn in een uniek historisch kader, met aandacht voor duurzaamheid, confrontatie, participatie, verdieping en vernieuwing. Vooral klassieke muziek, jazz en wereldmuziek worden er geprogrammeerd. Dankzij onze steun zullen zij hun opdracht verder kunnen vervullen.

De provincie is er voor ieder van ons, maar de provincie is er dankzij de dagelijkse inzet van al haar medewerkers. Het personeel werd in 2009 geconfronteerd met heel wat wijzigingen: de nieuwe rechtspositieregeling, de nieuwe personeelsformatie, nieuwe functiebeschrijvingen, het competentiegericht evaluatiesysteem en ikz-oefeningen waarvan we de weerslag nu ook merken in de opmaak van de beleidsnota met strategische en operationele doelstellingen en actiepunten. Daarenboven zien we er nog een aantal op ons afkomen: de interne verhuisbeweging die momenteel aan de gang is, eventueel een centralisatie van onze diensten, ...

Er is uiteraard ook nog de zoveelste discussie over de afschaffing of afslanking van de provincies door het Vlaams regeerakkoord. Dit zorgt voor heel wat onrust en onzekerheid bij ons personeel: zal ik op mijn dienst kunnen blijven werken, waar zal ik werken, zal ik mijn job kunnen behouden? Velen stellen zich ook vragen over hun pensioen, vandaar dat het goed is dat de nodige voorzieningen worden getroffen voor de toepassing van de 2de pensioenpijler voor de contractuele ambtenaren. In de CAO voor de lokale besturen – waaraan we als provincie gebonden zijn – is al afgesproken dat er vanaf 1 januari 2010 een inspanning zou worden gedaan om een 2de pensioenpijler op te bouwen voor de contractuele

ambtenaren. Momenteel wordt er nog onderhandeld tussen de Vlaamse overheid, de vakbonden en de vertegenwoordigers van de lokale besturen over de modaliteiten van deze tussenkomst. In de eerste plaats gaat het over het percentage van de loonmassa dat jaarlijks zou moeten worden gestort voor de opbouw van deze 2de pijler.

De vraag is of de afspraken die gemaakt worden op het Vlaamse niveau voldoende ambitieus zijn om een volwaardige 2de pijler op te bouwen voor de contractuelen, waarbij de statutaire pensioenen het referentiepunt zijn.

Collega's, ik rond af,

Ik hoop dat we voor ons personeel en voor iedere Oost-Vlaming, de flierefluiters – en hierbij denk ik aan niemand in het bijzonder – de doorduwers, de kasseienbijters, de waterratten, de pintenpakkers, de oude snoepers én de curieuzeneuzen veel meer dan rustige vastheid kunnen bieden, zodat we terecht kunnen zeggen dat de provincie er is "Voor ieder van ons".

Tot slot, vanzelfsprekend, ook een woord van dank namens onze fractie aan alle diensten voor de logistieke ondersteuning. En last but not least: onze fractie zal het voorliggende budget 2010 goedkeuren.

Ik dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel, Mevrouw. We eindigen bij deze de eerste zitting van de budgetbespreking. Morgen komen we om 14 uur samen voor korte replieken, dat is afgesproken. En dan beginnen we aan de 27 tussenkomsten die mijnheer Vercamer op zijn boterham heeft liggen. Tot morgen.

EINDE VAN DE ZITTING